

Velička Kronika

broj 3~godina 2

lipanj 2007

besplatan primjerak

DVADESET GODINA
DJELOVANJA KUD-a
„IVAN GORAN KOVACIĆ“
VELIKA

VELIČKA SMOTRA FOLKORA
„ČUVAJMO OBICAJE ZAVIČAJA“
ODRŽANA PO 17. PUT

PARK PRIRODE
PAPUK
POD UNESCO
ZAŠTITU

IZ SADRŽAJA

Smotra folklora

20 godina KUD-a "Ivan Goran Kovačić"

Najmladi hrvatski Park prirode Papuk

Planinarsko društvo Mališćak

Jahanje u Radovancima

DVD Velika

Od Požege do Zagreba vlakom za 2,5 sata

Godinu dana nove županijske vlasti

Osvježenje na bazenima

Zec i stečaj

Umjetnost u tehnici slame

17. smotra "Čuvajmo običaje zavičaja"

Najmladi tamburaš i pjevač Luka

Zvekić

5. biciklistički maraton

Boćarski klub "Mala Velika" Velika

UGOSTITELJSTVO GRBAVAC

BUFFET ČIĆA MATA

Vilima Pintara 1, VELIKA

Radno vrijeme:

radnim danom od 7,00 do 23,00

vikendom od 7,00 do 02,00

Impresium

Urednik: Hofman Robert

Pripremili: Grujić Bernard

Solić Alen

Hofman Robert

Grafička obrada:

Tisak: Arca d.o.o., Nova Gradiška

Izdavač: Udruga Veličanka

Trg sv. Augustina bb,

34330 Velika

udrugavelicanka@net.hr

Udruga Dan Motora Požega

Bana Petra Berislavića 10
34000 Požega

SMOTRA FOLKORA

Šušti svila sto godina stara
 Sačuvana u škrinji ambara.
 Oživili cvjetovi i boje...
 To je ruho šokadije moje.

Tamburica srcem zasvirala,
 Zaplesala naša djeca mlada;
 Slavonijo pjesmom procvjetala, ta
 Za tebe još postoji nada.

Došli su nam gosti sa svih strana,
 Običaj se sačuvati mora.
 Zapjevali pjesme od davnina,
 Okupljeni na smotri folkora

Marija Iličić

20 GODINA KULTURNO UMJETNIČKOG DRUŠTVA „IVAN GORAN KOVACIĆA“

VELIKA. 25.05.2007.

Povodom dvadeset godina rada društva održana svečana sjednica u vatrogasnem domu. Prenosimo govor predsjednika KUD-a Stanka Raguža pred mnogobrojnim žiteljima Velike i brojnim bivšim i sadašnjim članovima.

KUD osnovano je u proljeće davne 1987 godine i dano mu ime " Ivan Goran Kovacić", sa sekcijom folkora i tamburaša. U tom trenutku upisalo se preko 140 osoba sa željom da njeg uje izvorni folk or našega podpapučkog kraja, a zato je i odgovorno i uzrast upisanih članova od 7 do 77 godina. Za prvoga predsjednika je izabra gospodin Vinko Nemet, za voditelja gospodin Vinko Janičić za voditelja tamburaša gospodin Drago Hrvat. Radilo se sa velikim oduševljenjem i poletom. A kako ne bi kada smo smo već na početku našega rada imali nastupe od „LIDASA“ u Piternici do „Đakovačkih vezova“ kada je naša mlada s kupina imala vrlo uspješan nastup. Te iste godine zahvaljujući uspjehu u Đakovu pozvani smo i na „Vinkovačke jeseni“. Kruna našega rada bio je nastup na međunarodnoj smotri folkora u Zagrebu i posebno nastup u Lisinskom. Nezaboravno je bilo i to naše putovanje vlakom u Zagreb koje je trajalo pet sati pa nam je našapočimalja Danka Tijan ostala bez glasa od silnog uvježbavanja. No na kraju sve je završilo uspješno. Redali su se nastupi po smotrama u Slavoniji: Beravci, Brodsk Stupnik, Tomica... Nakon Vinka Nmeta predsjedničku dužnost preuzezima gospodin Antun Sekulić, veliki zaljubljenik u folklor i etno baštinu a tu ljubav nije izgubio do današnjih dana. 1990. godine Antun Sekulić pokreće i prvu smotru folkora „Čuvajmo običaje zavičaja“ i tako se to nastavilo do današnjih 17 put za redom. Rad KUD-a se nije prekidao niti u toku domovinskog rata upravo zbog slavonskog prkosa i šijačke tvrdoglavosti. 1993. godine nam dolazi za voditelja mlada i ambiciozna voditeljica iz Slavonskog Broda gda. Jadranka Petrik. Snjom smo dobili jedan novi zalet u našim probama i nastupima.

Pa nam je jedan od prvih nastupa bio koncert za naše ranjenike u oči B ožiča u Krapinskim Toplicama kada je cijela dvorana sa nama pjevala i ujedno plakala od ponosa.Nakon toga slijedi putovanje u Ogulin vojnim autobusom okolnim putem.Moram napomenuti da je svako naš c putovanje bilo praćeno pjesmom,šalom i istinskim druženjem,ali i ozbiljnosti za svaki nastup jer su o predstavljali naše dr uštvo ,mjesto,županiju a ponekad i državu.Kako sam već rekao da smo dobili maladu i ambicioznu voditeljicu tako smo krenuli i sa vježbanjem koreografija iz drugih djejava naše zemlje.Gda Petrik postavlja bunjevačke igre,medimurje i ražanac iz okolice Zadra.1995 godine gosp. Stanko Raguž preuzima mjesto predsjednika KUD-a i na nagovor voditeljice nabavljaju se nove nošnje za nove koreografije,mislim da ćemo cijeli život pamtitи put u Mađarsku i kupovinu materijala za bunjevačku nošnju.Te iste godine nam se ukazuje prilika da po prvi put nastupimo i izvan granica lijepe naše zemlje i mi je koristimo odlazeći na festival folkora u Slovačku u grad Zvolen kao jedini predstavnici Hrvatske.Ti su nastupi bili za nas nešto sasvim novo,pogotovo nastupati pred deset tisuća ljudi.U Slovačkoj smo po prvi puta održali sami i davajeloćečernja koncerta.Posebno nas je dirnulo poziv ministrici kulture Slovačke da za svečanu večeru pjeva naš Toni Marinić i da sviraju naši tamburaši i da su oni izabrani od 18 društava iz 12 zemalja.Moram ovdje i istaći naša zajedništvo i odlučnost kada nismo dozvolili da skupa sa nama na tom festivalu nastupi i društvo iz Srbije u čemu smo dobili podršku ostalih sudionika nakon našeg objašnjenja kakav se kod nas vodi rat.Nakon Slovačke nastupamo dijem Hrvatske od Dalmacije,Istre,Zagorja,Medimurja,Podravine itd.Kao u svakom društvu pa tako i u našem dolazi do smjene generacije pa tako dolaze novi članovi a s njima i novi voditelj.Dolaskom gde Vesna Kožul počinje novo poglavlje radi se sve ispočetka i putuje se na nove nastupe ali i uspostavlja jedna posebna suradnja sa našim prijateljima iz Raške,koja traje već punih 12 godina i koja je pre rasla u nešto više od prijateljstva.2002.godine u naše društvo dolazi nova voditeljica gđa Željka Arambašić koja i danas uspješno radi sa nama.Ona donosi nove ideje pa tako na njen prijedlog na našu smotru zovemo nova društva,da se motra i ostane raznolika i bogatija novim običajima i nošnjama.

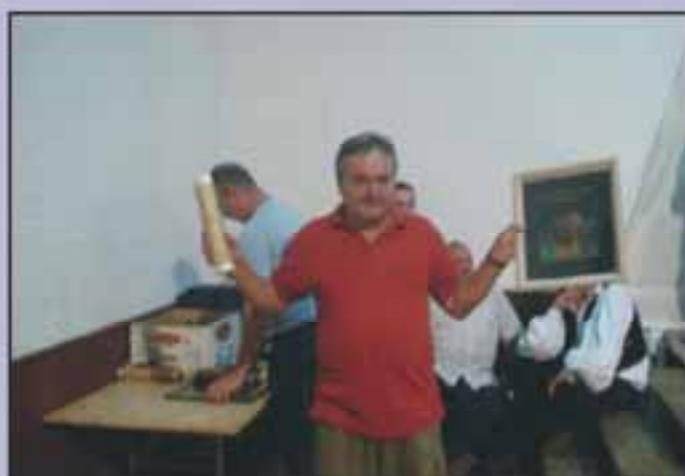
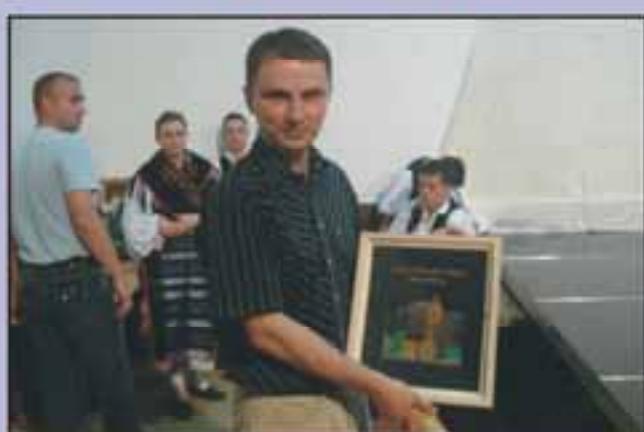

Uspostavljamo vrlo dobru suradnju sa našim Hrvatima Bunjevcima iz Tavankuta,sa Hrvatima iz Rumunjske,Hrvatima iz Budimpešte.Odlazeći u uzvratne poslete ovim naš im prijateljima vidjeli smo kako je teško biti Hrvat i zvati se Hrvatom u njihovoj okolini,ali vidjeli smo još nešto a to je inat i ponos na svoje hrvatstvo i na svoju etno baštinu,na svoju povijest.Nezaboravni su nastupi u Tsvantuku na „Dužnjaci“ ili gostovanje u Klokotiću ili boravak u Hercegovini za blagdan Svih Svetih ,ali vjerujte koliko su draga ta gostovanja još su nam teži rastanci koji znaju potrajati dugo jer s e od prijatelja teško odlazi.Treba i da tači naš u pjevačku grupu koja pjeva bez muzičke pratnje i njenog solistu Branka Polanca.Njihov prvi nastup na županijskoj smotri i osvojeno prvo mjesto i kao tak vi i zborili su na nastup na „Brodskom kolu“ u Slavonskom Brodalu“Kroz ovih dvadeset godina nastupali smo diljem luke naše a isto tako van granica od Njemačke,Slovačke,Rumunjske,Srbije,Bosne i Hercegovine i Italije.Zašto Italiju spominjem na kraju,zato što smo i u oveljima am domaćina,družili se sa našim moljškim Hrvatima , koji ni nakon 500 godina nisu zaboravili svoj jezik,zato što smo plesali sa grupama iz afričkih i egzotičnih zemalja i s njima zajedno svirali.Zato što smo i u Italiji u gradu Termoliu sa ponosom nosili hrvatsku zastavu i zastupali našu zemlju.

Veliko je bogastvo što su generacije mlađih ljudi preko 300 prošle kroz naš KUD za ovih dvadeset godina,tako da i danas ima četrdeset aktivnih članova,koji sviraju,plešu i pjevaju i nedaju da se zaboravi.Da bi sve ove godine bile ovako plodne i uspješne moram se zahvaliti određenim ljudima i ustanovama koji su nas pratili tokom ovih godina.Zahvaljujem svim našim načelnicima Općine od njenog osnutka Milanu Perku,Slavku Periću,posebno Jozi Periću i našem današnjem načelniku Vladi Bobanu kao i članovima poglavarstva.Zahvaljujem se našoj Županiji koja nas sve ove godine prati u svojim mogućnostima kao i županima Antu Bagariću i Zdravku Ronku.Zahvaljujem se našoj osnovnoj školi na velikoj poproći na ustupanju prostora za naše probe tokom svih ovih dvadeset godina.Posebno bi istakao sponzore kojih je bilo puno i kojima zahvaljujemo.I na kraju želja mi je da svima Vama koji ste u folkoru bili uključeni ili kao logistika nas pratili uputim opljetice zahvale.Veliko Hvala svima Vama koji naše goste dočekate s vojim kolačima,rakijom,vinom i sokom i nezaboravnom slavonskom srdačnošću,koja se na daleko spominje i o kojoj se priča gdje mi god dođemo.

Stanko Raguž

Najmladi hrvatski Park prirode Papuk, utemeljen 1999. godine, najesen će biti na listi UNESCO-a

Park prirode Papuk, sada je već izvjesno, od rujna će biti pod izravnom paskom UNESCO-a i svrstan među današnjih tridesetak europskih geoparkova.

Izglasano je to jednoglasno prošlog tjedna u Njemačkoj na povjerenstvu za kandidaturu za geoparkove nakon što su članovi pogledali fotografski materijal i nalaze koje je obavila komisija UNESCO-ovih geoparkova. Sa svih 28 glasova odlučili su da najmladi hrvatski park prirode, utemeljen 1999., zavreduje tu laskavu nominaciju.

- Oduševljeni smo geologijom, koja je jednako važna kao i sama priroda te okoliš ovoga područja. Mislimo da ovo područje uistinu ima sve uvjete da postane dobrom i uspješnim geoparkom - izjavljivao je prošle nedjelje za obilaska prirodnih ljepota Papuka voda komisije, Grk Charalampus Fassoulas, koji je očito već tada dobro znao što govorи jer je odmah u srijedu svoja zapažanja iznio predstvincima asocijациje europskih geoparkova, a ovi su već u prvom krugu glasovanja prihvatali nominaciju.

Riječ je rijetkoj odluci jer se u prvom krugu kandidatu obično preporuča što treba popraviti ili doraditi da bi nominacija prije konačne odluke postala savršena, jer samo savršenstvo ima pravo ponijeti znak geoparka. Stoga u Parku prirode Papuk vjeruju kako je rujansko zasjedanje ove asocijacije u Škotskoj tek pušta formalnost.

A kako i ne, kada su pojedini dijelovi Papuka stari i 400 milijuna godina, stijenje poput onog na Rupnici pronadeno je tek na još nekoliko lokaliteta u svijetu, a čitavo područje ovog relativno malog prostora od 360 četvornih metara bujalo je životom od najranijih vremena. Zato ne čudi pronađazak zubi golemog prehistorickeg morskog psa, dužeg od 20 metara, koji je vrebao svoj plijen u Panonskom moru koje je oplahivalo svoj najveći otok - današnji Papuk. Taj su prostor naseljavale brojne kulture ostavljajući iza sebe vrijedna nalazišta koja se tek danas otkrivaju.

- Ustvari nismo ni svjesni povijesne važnosti dogadaja za ovaj kraj, što znači dobiti prestižni znak geoparka i logotip UNESCO-a koji do sada od prirodne baštine u Hrvatskoj imaju još jedino Velebit i Plitvička jezera. To znači ovaj kraj dovesti na kartu svijeta - izjavio je ravnatelj Parka prirode Ivica Samardžić.

Danas je temeljni problem kako zaštiti ovo područje koje je u proteklom razdoblju trpjelo samo devastacije. Od eksploatacije kamena, za što su nemilice rušena ili potkopavana čitava brda, do sve sile izletnika koji su se često ponašali kao slonovi u staklarnici. Zato su djelatnici PP-a Papuk vrlo aktivni u edukaciji posjetitelja, posebice kroz tzv. poučne staze kojih je danas nekoliko.

Možda je najljepša ona nazvana Grofova staza na Jankovcu, a prošli tjedan otvorena je na Rupnici i prva geostaza. - Park prirode Papuk pruža brojne mogućnosti koje trebamo iskoristiti, pri čemu su i sami članovi UNESCO-ove komisije inzistirali na suradnji s lokalnom zajednicom. Uspjeli smo ovaj dugo vremena zapušten kraj pokrenuti, djelatnici Parka prirode su se tri godine pripremali za tu nominaciju i uložen je golem trud da bismo na najkvalitetniji način prezentirali sve osobine ovog prostora. Trebalо je puno volje, rada i entuzijazma, znanja i moći da bismo pokazali kako se jedan, godinama zapušten prostor može razviti u potencijalnu turističku meku - ustvrdio je Ivica Samardžić i dodao da Papuk nisu mimošli ni suvremenim trendovima. Tako nisu rijetkost ni paraglidere iznad Plitve i Mališčaka, a uredene su biciklističke staze, kao i stijene za slobodno penjanje.

Park prirode Papuk danas je i važno međunarodno područje za ptice kojih su do sada zabilježene 104 vrste, a najbrojnije su šumske. Na Papuku se osim toga gnijezde i brojne ugrožene vrste ptica, poput škanjca osaša ili bjelovrate muharice, a pretpostavlja se da je Papuk jedno od četiriju gnjezdista patuljastog orla u Hrvatskoj. U brojnim špiljama i jamama, među kojima je najatraktivniji ponor Uviraljka, nedaleko od najvišeg vrhunca Papuka, otkriveno je najveće hrvatsko zimsko stanište brojnih vrsta šišmiša, među kojima su rijetki brkati i močvarni šišmiši. Papučki potoci su mrijestilište potočne pastrve, a zbog iznimne čistoće vode u njima obitava i potočni rak.

Sekulinačka planina jedinstvena je šumska oazu prašumskog tipa bukve i jеле u teško pristupačnom i dostupnom dijelu Papuka, za čiji je posjet potreban dobar i stručan vodič.

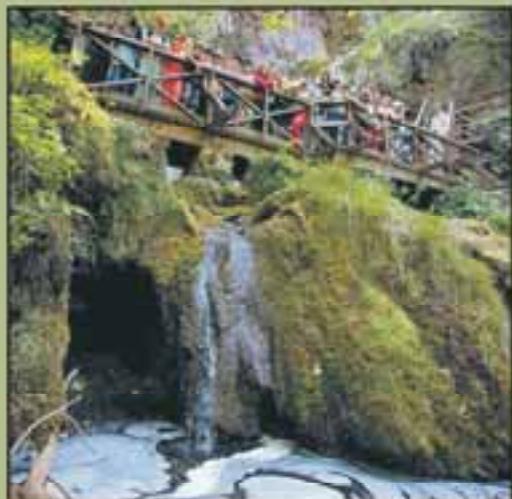
Već je dugo vremena bez ikakvog utjecaja čovjeka i obogaćena je prizorima stabala divovskih bukava i jela te brojnih izvaljenih i subih stabala. Poneki primjerici bukve u promjeru su širi od jednog metra. Sekulinačka planina zaštićena je kao specijalni rezervat šumske vegetacije 1966. godine.

Pravu arheološku senzaciju pobudila su otkrića grobnih humaka - tumula na lokalitetu Gradac iznad mjesta Kaptol pod koje su pokapani ugledni pripadnici ratničkog naroda koji je na ovom prostoru živio u vremenu od 8. do 3. st. pr. Krista, odnosno u željezno doba. Bogato ukrašena keramika, željezne kacige i razna oružja govore o visoko razvijenoj kulturi koja zasigurno krije još mnoge tajne, jer od pedesetak tumula razasutih po okolnim šumama do sada je otvoreno tek desetak. S obzirom na velik broj tumula, može se očekivati da bi u njihovoј blizini trebalo biti i veliko naselje koje tek treba pronaći. Osim toga, u Papučkom gorju još stoji i nekoliko starih gradina i utvrda od kojih su najpoznatije Velički grad, Kamengrad koji se nalazi nedaleko od sela Vrhovaca te Ružica kod Orahovice, a tu su i Stražemanečki grad,

Stari grad iznad Orahovice, Drenovački grad i Pogana gradina, te uz Voćinski grad i Kaptol čini Papuk uvjерljivo najbogatijim po broju srednjovjekovnih utvrda među zaštićenim parkovima u Hrvatskoj. Papuk je rijedak, a možda i jedini hrvatski prostor gdje je naseljavanje čovjeka neprekinuto od lovaca na mamute i bizone do današnjih dana zbog velikog bogatstva kamena, vode, divljači, drveta i strateških brežuljaka za obranu. Da su tu od praiskona živjeli brojni narodi govore i nedavni pronašasci na samom vrhu Papuka, iznad samog Jankovca.

- Stari pisci govore da je između dva keltska plemena, koji su živjeli u području Alpa i onih koji su živjeli u Podunavljtu, granica išla nečim što se zove mons claudius ("zaključana gora", op. a.), koju arheolozi traže već stotine godina u gorju od Fruške gore do Bilogore pa nadalje...

- Osim oblika ključa, to je zapravo jedina vododjelница koja dijeli Slavoniju na dva dijela, između sliva Drave i sliva Save. Ono po čemu je to još značajno jest da su Rimljani kasnije podijelili provincije Panonije poštovanjući kao i obično zemljopisne, ali i etničke granice. Jedna od tih granica je išla upravo između ta dva keltska plemena, odnosno razdjelnicom mons claudius. Keltski nalazi nas upućuju da bi upravo ovdje mogao biti strateški položaj, s kojega se vidi daleko u Madarsku, skoro do Pečuha - objašnjava arheolog dr. Hrvoje Potrebica, koji već godinama vrši arheološka istraživanja u Papuku.

Ministar Biškupić posjetio Veliku, Požegu i Park prirode Papuk

4.4.2007. - Ministar kulture mr. sc. Božo Biškupić rekao je u Požegi na javnoj tribini "Otvoreno o Ministarstvu kulture" da će Požeško-slavonska županija ove godine za programe očuvanja i zaštite kulturne baštine od Ministarstva dobiti 7,3 milijuna kuna, što je gotovo 30 posto više nego lani.

Kako je rekao ministar Biškupić, Ministarstvo je prepoznao vrijednost te sredine.

Gradonačelnici, načelnici i djelatnici kulturnih ustanova na javnoj su tribini ministra posebno upozorili na potrebu rješavanja problema arhiva i gradskoga muzeja u Požegi.

Župan Zdravko Ronko ocijenio je da iznos, koji je Ministarstvo kulture predviđjelo ove godine za Požeško-slavonsku županiju, neće zadovoljiti njihove potrebe zbog velikog broja pokretnih i nepokretnih spomenika kulture o kojima treba brinuti. Ronko je također rekao kako Županiju s tim u vezi kaže i neriješeni imovinsko-pravni odnosi, kao i sporost kod izдавanja građevinskih dozvola.

Kako je rečeno, osim uređenja gradskih knjižnica u Požegi i Pleternici prioritetski projekti ove će godine biti i uređenje požeške katedrale te projekti Parka prirode, koje će finansijski poduprijeti Ministarstvo.

Na novinarski upit, ministar se posebno osvrnuo na osnivanje eko-stožera koji bi trebao pomoći u pronašlasku izvora teških metala (kadmija, žive, arsena, olova) koji su otkriveni kod divljači na tom području.

"Sretni smo da se u Parku prirode Papuk, barem na ovim prostorima koje su pregledali rendžeri i policija, ne nalazi nikakav izvor teških metala, niti nekakvo uskladištenje nuklearnog otpada. Tako da je Park prirode, što se toga tiče, čist", izjavio je ministar Biškupić.

S tim u vezi gradonačelnik Ronko nedopustivim je ocijenio širenje glasina o prisutnosti teških metala u Parku, jer se time ugrožava ideja da se Park prirode uvrsti u međunarodnu asocijaciju Geo parkova.

Rad PD Mališćak tijekom proljeća 2007 i planovi za ljeto.

Tijekom 4 dana, vikend uoči praznika rada 1. svibnja i do samog praznika, planinarili smo po južnom Velebitu. Ispenjali smo najviši vrh cijelog Velebita, Vaganski vrh (1757 m), te poznato Sveti Brdo (1751 m). Noćili smo u skloništima Struge (1300 m) i Vlaški grad (1280 m), prošli brojne znamenitosti južnog Velebita, od čega posebno na silasku kroz zahtjevan kanjon Male Paklenice.

Tijekom svibnja počelo se raditi na uređenju i označavanju staze Velika – Poljanice – sv. bunarić – Stražemanački grad – Lipovac – Orahove vode. Ima još puno posla, koji ćemo nastaviti raditi tijekom ljeta i jeseni, te se nadamo završiti ovu stazu do kraja godine. Također smo započeli s obilaskom Slavonskog planinarskog puta. U nedjelju 20. svibnja tako smo prošli dionicu Velika – Zvčevce preko Kneževe vode i vrha Lom (887 m). Tijekom održavanja smotre folklora „Čuvajmo običaje zavičaja“ pomagali smo volonterskim radom našim prijateljima iz KUD-a „I. G. Kovačić“ Velika.

Dana 10 lipnja sudjelovali smo na tradicionalnom „Antunovskom pikniku“ na poznatom izletištu „Paulinovac“ na Krndiji, a u organizaciji HPD „Krndija“ iz Našica. Tom prilikom obišli smo tamošnju dionicu Slavonskog planinarskog puta u trajanju oko 3,5h.

Tijekom ljeta u planu je nastavak obilaska Slavonskog planinarskog puta. Dionicu na Zapadnom Papuku, Crni vrh i Petrov vrh, obići ćemo u sklopu održavanja proslave „Petrovo na Petrovom vrhu“ 30. lipnja i 1. srpnja u organizaciji daruvarskih planinara. U planu je jedan vikend (po dogovoru) dionica na istočnom Dilju, Ljeskove vode – Čardak. Tijekom ljeta u planu je i odlazak na jednu planinu negdje u susjednoj BiH, najvjerojatnije će to biti Čvrsnica.

Redovni tjedni sastanci društva održavaju se u našim prostorijama na katu zgrade općine Velika, petkom iza 20 h. Pozivamo sve zainteresirane za planinarstvo da nam se pridruže.

KAMO IDEŠ ČOVJEČE

KAMO IDEŠ,OKRENI SE
OKRENI SE I POSLUŠAJ
POSLUŠAJ I RECI
ŠTO GOVORE POTOCCI
ŠTO NAM ŠUME PORUČUJU
DOK PLANINE ODJEKUJU
KAMO IDEŠ,OKRENI SE
POĐI SA VJETROM I VIDJET ĆE...
A U ŠUMI SAZNAT ĆE
KAMO SU OTIŠLI
ONI KOJI SU POSTOJALI RITMOM PRIRODE
KOJI SU DISALI DAHOM ISKONSKIM
KOJI SU GOVORILI ŠAPATOM RIJEKA
I KOJI SU UMRLI ZAJEDNO SA JESENJIM LIŠĆEM
SAZNAT ĆE ...
NISU LI ŠUMA I ŽIVOT – ŠUMA I VODA
ŠUMA I ČOVJEK
JEDNO TE ISTO
U SEBI RAZLIČITO I U SEBI ISTO
KAMO IDEŠ,OKRENI SE
OKRENI SE I POSLUŠAJ
POSLUŠAJ I RECI ...

LEE (LELAC)

JAHANJE U RADOVANCIMA

DVD VELIKA

DOBROVOLJNO VATROGASNO DRUŠTVO VELIKA

DVD Velika predvodenim predsjednikom Franjom Zvekićem i zapovjednikom Milanom Grubišićem uz pomoć upravnog odbora od 13 članova i zapovjedništva od 11 članova uspješno izvršava program rada za 2007 godinu usvojen na godišnjem skupštini. Nabrojimo najvažnije iz nekoliko poglavljija spomenutog programa:

VATROGASNA OPREMA I SREDIŠTE:

Posebna komisija od 3 člana pregledala je i posložila prebrojila i opisala vatrogasnju opremu u vatrogasnim vozilima i vatrogasnim spremištu. To je važno jer sada znamo da se u vatrogasnim vozilima i u pričuvu u vatrogasnom spremištu nalazi ispravna vatrogasna oprema. Zahvaljujući finansijskim sredstvima Općine Velike nabavljena je vatrogasna oprema koja manjka po pravilnicima a predviđena je po dinamici opremanja za 2007. godinu. Radi se uglavnom o zaštitnoj opremi koju vatrogasci koriste kod gašenja požara ali i drugih vatrogasnih intervencija. Lječnički pregled obavilo je 15 vatrogasca a 3 profesionalana vatrogasca koji su i naši članovi imaju takav pregled od ranije. Sada i mamo 18 vatrogasca koji su propisno opremljeni i fizički sposobni obavljati vatrogasne intervencije u skladu sa pravilnicima.

PREVENTIVNO I OPERATIVNO DJELOVANJE:

Vatrogasci DVD Velika izvršili su 40 vatrogasnih intervencija -požari, ispuštanje bunara, sprovodi i osiguranje nogometnih utakmica i 28 vatrogasnih aktivnosti-vjerske svečanosti, proslava Sv. Florijana, godišnje skupštine, proslave obiljetnice, košnjači, rave i sl. Preventivno djelovanje počelo je ijepljenjem plakata upozorenja i pregledom vatrogasnog vozila i vatrogasca koji su ove godine u pričuvu interventivne vatrogasne postrojbe za gašenje požara u priobalju Jadranu.

Vatrosaci svih 4 vatrogasnih društava Vatrogasnog centra Velika su vježbali te prijavili i izali na 6. natjecanje vatrogasca. Pokrovitelj ovog vatrogasnog natjecanja bila je Općina Velika i načelnik Vlado Boban a domaćin DVD Trenkovo.

Postignuti su slijedeći rezultati:

Dijeca u vježbi s brentačama - DVD Velika 1 mjesto

Mlađe u vježbi sa preprekama - DVD Velika 1 mjesto

Vatrogasci A mlađi u vježbi sa motornom štrcaljkicom - DVD Velika 1 mjesto

Vatrogasci B stariji u istoj vježbi - DVD Velika 1 mjesto

Vatrogasci A mlađi u vježbi sa traktorskom prikolicom - DVD Biškupci 1 mjesto

Vatrogasci B stariji u istoj vježbi - DVD Toranj 1 mjesto

Za osvojena prva mjesta uručeni su pehari, dijeca i mlađe dobili su i medalje, a DVD diplome za sudjelovanje. Sudila je sudska komisija sa vatrogasnog centra Čaglić. Kontrolor natjecanja Željko Petrović ocijenio je pripremu natjecanja, izvršene vježbe i organizaciju natjecanja uspješnom.

Proslava Sv. Florijana obavljena je Svetom Misom i druženjem u vatrogasnom spremištu.

DVD VELIKA

DRUŠTVENI ŽIVOT I SURADNJA VATROGASACA SA DRUGIMA :

Izvršavajući dječije programe iz ovih poglavlja sudjelovali smo na crkvenim svečanostima.Isto tako uključili smo se u održavanje folkorne manifestacije Čuvajmo običaje zavičaja i osiguravali utakmice NK Kamen-Ingrad koje suigrane u Velikoj.Povelja prijateljstva 8 vatrogasnih društava zeleno - plave suradnje obvezala nas je na sudjelovanje u koordinaciji pripremanja tog susreta u Slatini.Nedavno smo se vratili iz Bakra gdje smo uveličali proslavu 10. objetnice Vatrogasne zajednice Bakar-Kostrena potpisnice povelje ovog prijateljstva.Po završetku vatrogasnog natjecanja u Trenkovu predani su klijučevi vatrogasnog kombija Mazda DVD Trenkovu.Ovih dana očekujemo novi vatrosni kombi za naše vatrogasno društvo za koji je potpisana ugovor o nabavi ali se isporuka odužila.DVD Velika i ostala vatrogasna društva uključena su u projekt „Vatrogasna mreža“ Radi se o kompjuterskom programu koji obuhvaća niz podataka „za sva DVD i Vatrogasnu zajednicu.Zato razmišljamo o nabavi kompjutera za naše vatrogasno društvo kako bi mogli koristiti ove podatke.

Franjo Zvekić

Požeška biskupija otvorila kolegiju i svećenički dom

POŽEGA - Pune dvije godine trajala gradnja dvodijelnoga sklopa reprezentativnoga objekta svećeničkog doma i kolegije u Požegi u koji je Požeška biskupija uložila desetak milijuna kuna.

Zdanje posvećeno Ivanu Pavlu II., koje čini cjelinu sa sklopom katedrale svete Terezije i pripadajućega župnog dvora, proteže se na više od 4.000 četvornih metara korisnoga i funkcionalno uredenoga prostora. Prema riječima msgr. Nikole Jušića, ravnatelja Doma pape Ivana Pavla II., prvi će "stanari" useliti odmah nakon Uskrsa, a uz 12 soba za umirovljene svećenike, tu je i bolnički stacionar s ambulantom i terapijskim prostorom. Krilo u koje je smješten dječki dom ima 15 dvokrevetnih spavaonica, dvije vjerouaučne dvorane, blagovaonicu. U sastavu Doma bit će i dio namijenjen smještaju štićenika biskupijskoga Caritasa i drugi sadržaji.

Dom Ivana Pavla II. o desetoj je obljetnici uspostave Požeške biskupije blagoslovio požeški biskup, msgr.dr. Antun Škvorčević, podsjećajući na poslanje Crkve u brizi za stare i nemoćne te dake slabijega materijalnog statusa koju Požega osobito nosi kao vrijednu povjesnu tradiciju kroz nekadašnju isusovačku kolegiju i orfanotrofij.

Biskupija otvara osnovnu katoličku školu u Požegi?

U Požeškoj biskupiji najozbiljnije se razmatra pokretanje čak dviju katoličkih škola

POŽEGA - U Požeškoj biskupiji najozbiljnije se razmatra pokretanje čak dvije katoličke škole, nedavno je potvrđio i sam biskup Antun Škvorčević.

I dok se katolička Gimnazija u Virovitici drži gotovom stvari, otvaranje osnovnu škole u Požegi za sada je još uvijek na inicijativi. - Nakon svih dogovora na gradskoj i županijskoj razini, u biskupiji smo donijeli odluku za otvaranje biskupijske klasične gimnazije u Virovitici. Očekujemo pozitivan odgovor ministarstva obrazovanja, kako bi ona počela s radom već iduće školske godine jer nam je Grad Virovitica dodijelio dio zgrade nekadašnje strukovne škole - izjavio je požeški biskup Antun Škvorčević.

U Požegi je pak situacija nešto drugačija, jer poteškoće stvara spori povrat crkvene imovine oduzete u vrijeme komunističke vlasti. Naime, biskupija je za svoju osnovnu školu u Požegi previdjela prostor današnje Osnovne škole Antuna Kanižlića u samom gradskom središtu, koju Požežani i danas još zovu školom "časnih sestara" koju su do 1946. godine držale sestre milosrdnice, a pohađale su je isključivo požeške djevojčice.

Rješenje je pak vezano uz dovršetak nove gimnazije, no radovi na tom velebnom objektu vrijednom 50-ak milijuna kuna stoje već dvije godine zbog problema s bivšim izvodačem radova, tvrtkom Kamen Ingrad.

Preseljenjem gimnazijalaca u novi objekt, u sadašnju zgradu požeške gimnazije uselila bi osnovna škola, promišljanja su u Požeškoj biskupiji. - Sestre milosrdnice čiji se samostan nalazi tik uz današnju Osnovnu školu Antuna Kanižlića promišljaju o privatnoj osnovnoj školi. Pritom se nadamo razumijevanju s gradske i županijske razine kako bi se stekli uvjeti za otvaranje osnovne ili neke druge škole - dodao je biskup Škvorčević. Ideja o katoličkoj školi dobro je prihvaćena i od samih Požežana, a kako iz ministarstva obrazovanja najavljuju da će ove godine konačno biti dovršena i nova gimnazija, osnovna katolička škola u Požegi mogla bi biti otvorena relativno brzo.

I vlast je za katoličke škole

Ideji o katoličkoj školi u Požegi skloni su aktualna gradska i županijska vlast, a spremne su čak i na dodatne ustupke. - Razmatramo i mogućnost razmjene, odnosno da gradu ostane sadašnja Kanižlićeva škola, a da biskupiji prepuštimo staru gimnaziju. No kako je sve izraženja volja i samih građana da Požega uz osnovnu dobije i jaku katoličku klasičnu gimnaziju, spremni smo i na druge, dodatne mogućnosti na zadovoljstvo naših građana - ustvrdio je župan Zdravko Ronko

Od Požege do Zagreba vlakom za 2,5 sati

POŽEGA - Točno u 6.11 sati danas je s požeškog kolodvora krenuo prvi vlak koji direktno povezuje taj grad sa Zagrebom.

Riječ je o udobnom Intercity vlaku koji će do Zagreba stizati za samo dva i pol sata. Tako za putnike iz Požeške kotline postaju prošlost "šinobusi ili mađarci" kojima su desetljećima putovali više sati do Zagreba, i to uz česta presjedanja.

Prva je vožnja bila i besplatna pa je bez problema popunjeno svih 134 mjesta, a u HŽ-u vjeruju da će taj vlak poslovati rentabilno jer trenutačno u Zagrebu studira više od 800 mlađih Požežana koji će vjerojatno, zbog povoljne cijene povratne karte od 124 kune, biti i najčešći putnici.

Kao i sve u posljednje vrijeme u Požegi, tako je i ovaj vlak dobio političke konotacije jer je direktna željeznička veza Požege i Zagreba bila dugogodišnja želja ovdašnjeg HDZ-a, posebice saborske zastupnice Marije Bajt koja je kao kuma i krstila vlak imenom Orljava, po rijeci koja protjeće Požegom.

Stoga i ne čudi što na ispraćaju vlaka nije bilo niti jednog predstavnika Grada Požege ili Požeške županije u kojima je na vlasti SDP, no zato su na promotivnoj vožnji, ali uz plaćene vozne karte, bili svi gradonačelnici i načelnici općina Požeške županije u kojima je na vlasti HDZ.

Nadamo se da po istom ključu neće biti podjele i među samim putnicima jer Intercity u ovom trenutku najbrže i najjeftinije povezuje Požegu s hrvatskom metropolom.

Češki novinari obišli Požešku kotlinu i Veliku

Novinari specijaliziranog češkog časopisa «Ljudi i zemlje» danas su bili gosti Županijske turističke zajednice te su sa svojim domaćinima Brunom Horvatom i Goranom Hruškom obišli nekoliko ovdašnjih lokaliteta, a koji bi mogli zanimati potencijalne goste iz Češke. Prema riječima novinarke Lenke Klicperove, Česi već dobro poznaju naš Jadro i sada su u potrazi za drugim turističkim odredištima, posebice vezanih uz prirodne ljepote te gastronomiju. Stoga je i najveću pozornost današnjih čeških kolega skrenuo Park prirode Papuk, njegov nedirnuti okoliš ali i biciklističke staze. «Česi su vrlo vezani uz biciklizam i stoga su nam papučke staze vrlo zanimljive, kao i mogućnost letenja paraglijderima», izjavila je Lenka Klicperova, koja će zajedno sa fotografom Martinom Kinclom tijekom dana, uz požeške znamenitosti, obići Park prirode Papuk, posjetiti kutjevački vinski podrum, obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo Hruška u Bjeliševcu te posjetiti Veliku.

GODINU DANA NOVE ŽUPANIJSKE VLASTI

Prije godinu dana uspostavljena je nova vlast u Požeškoj županiji i stoga je danas župan Zdravko

Ronko, kako je izjavio, podnio račun pred javnošću te iznio što je u proteklom vremenu učinjeno u Požeškoj županiji. Osim 350 milijuna kuna teškog sanacijskog programa, skinuta je blokada računa od 28 milijuna te izvršen reprogram dospjelih obveza od 48 milijuna kuna, a trenutne obveze Županije iznose 69 milijuna čemu treba dodati i 32 milijuna kuna koje od Županije kao osnivači potražuju stečajni vjerovnici ŽUC-a. Uspostavnom reda, discipline i zakonitosti, smanjene su obveze, a 40-postotnim smanjenjem zaposlenih rezultiralo je većim radnim efektima i rezultatima, ustvrdio je župan Ronko te naveo kako je usvojena i Strategija razvoja gospodarstva Požeške županije do 2011 godine. «Prvi put je u proračunu osigurano pola milijuna kuna za razvoj lovstva, za izgradnju i dovršenje poduzetničkih zona uloženo je 1,4 milijuna kuna, a prvi put podmirujemo i subvencije na kamate poduzetničkih kredita od 2,75 milijuna kuna godišnje», izjavio je župan. Jednako tako znatna su sredstva uložena u školstvo, zdravstvo, socijalni skrb koji su dugo godina bili zanemareni, posebice Pakrac i Lipik, osnovan je Županijski tim za zdravlje koji je utvrdio lošu zdravstvenu sliku Županije. Tome pridonosi i 27 posto siromašnih građana u Požeškoj županiji što je dvostruko više od održavnog prosjeka, no unatoč teškoćama u proračunu, iznašlo se načina za finansijskom pomoći brojnim obiteljima koje su se našle u nezavidnoj situaciji, a uz to izdvojena su i sredstva u kulturi, sportu, informiranju. Uz vjeru i podršku 2008. godina biti će godina potpune konsolidacije i sveukupne sanacije naše Županije», zaključio je župan Ronko.

Uvedeno ograničenje korištenja pitke vode

Zbog smanjenjih zaliha vode, poglavarstvo Požeške županije donijelo je jučer odluku o ograničenju korištenja vode iz vodoopskrbnog sustava. Tom se odlukom do daljnog zabranjuje korištenje pitke vode za zalijevanje travnjaka, vrtova, voćnjaka i drugih poljoprivrednih površina, pranje ulica, automobila i sl. Prema informaciji iz komunalnog poduzeća Tekija, dijstributera pitke vode u Požeškoj kotlini, zalihe vode posljednjih su dana smanjenje na samo 50 posto. U Tekiji ističu da nikada otkako se vrše mjerenja zaliha pitke vode one u ovo vrijeme nisu bile tako niske i situacija više podsjeća na mjesec rujan nakon sušnog ljeta nego na kraj proljeća.

Ronko odbio NK KAMEN INGRAD

Županija ne može financirati vrhunski sport i kada bi netko iz Kamen ingrada i tražio kakvu pomoć, mogli bismo izdvojiti samo minimalna sredstva i to samo za eventualni rad s mladima, odgovorio je župan Zdravko Ronko na prijedlog iz veličkog prvoligaša da Županija pomogne klubu koji bi trebao postati županijski klub. O mogućem spajaju Kamen i Ingrad i Slavonije župan je bio puno direktniji. "Ako netko misli da bi time Grad Požega bio rukava muzara, pa bi mogao sanirati i Kamen grad, taj se doista prevario. Bojam se da bi od velike želje da sebi privuku Slavoniju, mogli u Velikoj imati samo još više problema, a ne da bi time svoj problem riješili". Toliko o prijedlogu iz NK Kamen ingrada o mogućem spajaju sa požeškom Slavonijom.

Slavonska banka, najveći vjerovnik Kamen – ingrada u stečaju, prodala je svoje tražbine Osijek – Koteksu

Građevinska tvrtka Osijek – Koteks bit će najvjerojatnije novi vlasnik Kamen – ingrada u stečaju. Osijek – Koteks, koji je uz Nexe grupu i Strabag za kupnju Kamena bio zainteresiran još dok ta tvrtka nije bila u stečaju, otkupio je tražbine Slavonske banke, najvećeg vjerovnika Kamen – ingrada u stečaju. Slavonska banka, kojoj je Kamen dugovao 168 milijuna kuna, prije prodaje svojih tražbina kupila je još nekoliko tražbina, među kojima su i one Požeške banke, koja je imala hipoteku nad kamenolomima. Tako osječka tvrtka ima prvenstvo nad naplatom duga i hipotekom nad cijelom Kamenovom imovinom.

Točno je da smo otkupili tražbine od Slavonske banke, a jučer smo poslali zahtjev stečajnom upravitelju da promijeni člana Odbora vjerovnika, da umjesto banke sada to bude predstavnik naše tvrtke. Više se bez nas ne može odlučivati. Smatram da je najprirodniji kupac Kamena upravo Osijek – Koteks, a to je najbolje i za radnike i za Požeško – slavonsku županiju. Planiramo da će u tvrtki raditi oko 500 radnika, a sada ih je oko 340. Ozbiljno se pripremamo i za obnovu kamenoloma. Očekujemo još da Vlada donese rješenje o koncesiji za kamenolome – izjavio je predsjednik uprave osječke tvrtke Drago Tadić.

On očekuje da će preuzeti Kamen do početka rujna kako bi se što prije organizirala proizvodnja. Kako je Kamen kooperant Koteksu u nekim poslovima gradnje, a istodobno je Koteks najveći kupac robe od Kamena, Tadić smatra da je to još jedan važan razlog za bolje povezivanje dviju tvrtaka. Budući da je Osijek – Koteks dobio posao gradnji državne ceste Rušev – Levanjska Varoš u županiji i poslove u BIH, gdje je kupio kamenolom, te u Srbiji, očekuje se da će to pomoći u razvoju objiju tvrtaka.

Elementarna nepogoda Velika

13.06.2007.

Uslijed šteta nastalih na gotovo svim poljoprivrednim kulturama, župan Zdravko Ronko proglašio je elementarnu nepogodu na području općine Velika. Štete su nastale zbog blage zime te neznatnih količina oborina, uslijed kojih je došlo do lošijeg i zakašnjelog nicanja poljoprivrednih kultura, pri čemu je povećan i razvoj biljnih štetočina i bolesti. Postupak procjene štete provest će Općinsko povjerenstvo Velike, a dužnost je svih koji su pretrpjeli štetu da je prijave u roku od osam dana proglašenja elementarne nepogode.

Osvježenje na bazenima

14.06.2007.

Tvrtka Unitel iz Slav. Broda u vlasništvu Dragana Marića zakupila je veličke bazene koji će u subotu otvoriti vrata svojim posjetiteljima. Prema njegovim riječima obnovljena sa sva tri bazena i popratni prostori, zaposleno je 15-tak osoba iz Požege i Velike te se očekuje uspješna sezona. Isto tako stiže i najava za subotnjim otvorenjem požeških bazena o kojima od ove godine skrbi komunalno poduzeće Tekija. Doznaјemo da je za uređenje okoliša i bazena investirano blizu 250.000 kuna te da će cijene ulaznica biti na razini prelogodišnjih, 8 kuna za odrasle i 5 za djecu.

REKORD GRADNJE: NI 10 GODINA OD KAMENA TEMELJCA SPORTSKA DVORANA NIJE DOVRŠENA

Veličani završetak dvorane očekuju do jeseni?!

VELIKA - Školska sportska dvorana u Velikoj ove bi jeseni, prema najavama općinskih čelnika, ipak bi mogla biti u funkciji. Građevinski su radovi, podsjetimo, bili okončani još prije tri godine, no dvorana ne samo da još nije u funkciji nego je sve češće na meti vandala, koji razbijaju prozore. Uz to, nedavno su po parketu ispraznjene gotovo sve protupožarne boce, čime je slika dvorane postala još otužnija. "Općinsko je poglavarstvo donijelo odluku o raspisivanju natječaja za izvođača radova za centralno grijanje. Ono je još ostalo spotorno i bez njega nema ni tehničkog pregleda dvorane. Tek poslije tehničkog pregleda možemo razmišljati o opremanju dvorane i kako to financirati", kaže načelnik općine Vlado Boban, navodeći da su vezano uz dvoranu problem bila zaostala dugovanja što ih tvrtka "Kamen Ingrad" u stečaju kao izvođač radova ima prema kooperantima za postavljanje pločica, parketa i grijanja. Koliko dugovanja iznose u općini ne znaju pa su angažirali vještaka da utvrdi pravo stanje. Kako je općina investitor, izuzetno je zainteresirana da se problem dvorane riješi, to više što je ovaj objekt, sagrađen uz zgradu osnovne škole, sve češće na udaru vandala. "Centralno grijanje je postavljeno, no ne zadovoljava propise. Zato se moraju otkloniti nedostaci. Radovi će koštati oko 200 tisuća kuna i sada se radi na dokumentaciji. Iskreno se nadam da će od jeseni dvorana biti u funkciji. Ne možemo više dopustiti da zjapi prazna i propada, dok istovremeno učenici i po nižim temperaturama na otvorenom prostoru igraju rukomet i košarku. Činimo sve što je u našoj moći kako bismo riješili problem nove dvorane. Želimo da se obave još oni minimalni radovi koji su potrebni za tehnički pregled. Općina je zimus morala platiti grijanje za dvoranu kako u njoj ne bi popucale cijevi ili se podigao parket. To je trošak za našu općinu, koja se i sama nalazi u teškom položaju", kaže dalje načelnik Boban, dodajući kako otvorenje dvorane u Velikoj nestrpljivo očekuju i mnogobrojni sportski klubovi, ali i kulturno-umjetnička društva te udruge.

Po njemu, sada je najvažnije da se sportska dvorana otvorí do početka jeseni, nakon čega će se od resornog ministarstva zatražiti novac za njezino opremanje ili će pak općina opremanje dvorane kandidirati za neki od prepristupnih fondova EU.

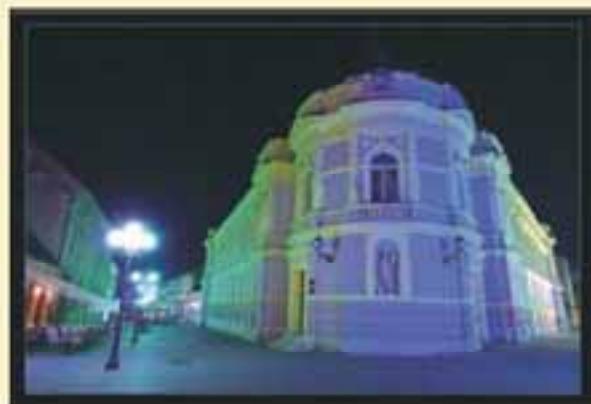
Velički problemi

Iz Županije je stiglo priopćenje o sastanku vezanom uz problematiku kanalizacije u Velikoj. Naime tvrtka «Velički Komunalac» zbog nagomilanih problema nije u stanju izvršavati svoju osnovnu obvezu gospodarenja kanalizacijom u Velikoj. Kako je tvrtka u predstečajnom postupku, trenutno nitko ne vodi brigu niti o postojećoj infrastrukturi. Stoga je na poziv župana Ronka danas obavljen razgovor o mogućnostima preuzimanja gospodarenja kanalizacijom i odvodnjom u Velikoj od strane Tekije. Sastanku su bili prisutni i zamjenik župana Željko Čerti te predsjednik Nadzornog odbora Tekije Vladimir Višniger. Načelnik općine Velika Vlado Boban, preuzeo je obvezu osigurati i dostaviti dokumentaciju za preuzimanje navedenih poslova s rokom do 1. srpnja.

Vlado Zec i suradnici iz Kamen-Ingrada ne osjećaju se krivima

POŽEGA Na Općinskom sudu u Požegi 24.04.07. je čitanjem optužnice počelo suđenje bivšem predsjedniku Uprave Kamen-Ingrada Vladi Zecu i njegovim suradnicima, a svih troje se očitovalo da nisu krivi za kažniva djela za koja ih tereti Općinsko državno odvjetništvo.

Optuženi su da su zajednički, odgovorno i protuzakonito tvrtki Kamen-Ingrad pribavili korist od 29,700.000 kuna, oštetivši za 31,5 milijuna kuna Županijsku upravu za ceste, nekoliko banaka, osiguravateljskih i faktorinških društava. Osim Zeca, optužena je njegova pomoćnica Đurdica Kristić i bivši ravnatelj ŽUC-a Milan Ivanka. Četvrtookriviljene i petookriviljene su pravne osobe Kamen-Ingra i ŽUC. Na glavnoj raspravi Branko Šerić, odvjetnik prvooptuženog Vlade Zeca, zatražio je puštanje iz pritvora svoga branjenika, ali se tomu usprotivila državna odvjetnica, a sudac Mile Soldo odbio je taj zahtjev. Komentirajući početak suđenja, Šerić je novinarima rekao kako suđenje Zecu ima političku pozadinu jer je sve počelo kad je svojedobno "državni vrh kazao kako se Hrvatska mora dokazati Europi sa slučajem Brodospit i Kamen-Ingrad". To je dokazivanje, ustvrdio je, sada u tijeku.

Zec i stečaj

31.05.2007. je pred Općinskim sudom u Požegi završen postupak protiv bivših članova Uprave Kamen Ingrad optuženih zbog nepokretanja stečaja nad tom tvrtkom iako su za to postojali zakonski uvjeti. Vlado Zec i Đurdica Kristić nepravomočno su osudeni na kaznu od 80 prosječnih dnevnih plaća ili 12.624 kune, dok je Aktilil Debebe oslobođen optužbe. U svom iskazu Đurdica Kristić je ustvrdila kako je ona, a ne Vlado Zec, odlučivala o mogućem pokretanju stečaja, te još jednom ponovila da iz samog državnog vrha imali obećanje da se neće pokretati stečaj nad Kamen ingradom. Sud očito nije prihvatio tu tvrdnju iako su optuženi tražili da se kao svjedok na raspravi pojavi i podpredsjednik Vlade, Damir Polančec, za kojeg su Vlado Zec i Đurdica Kristić tvrdili da je znao za stanje u Kamen ingradu. Ovo je druga okrivljujuća presuda Vladi Zecu pred Općinskim sudom u Požegi, jer je već proglašen krivim da je protuzakonito htio steći upravljački paket u tadašnjoj Požeškoj banci. I tada je novčano kažnjen ali sa daleko većim iznosom. Sada, kada se vodi kao nezaposlen, kazna je manja gotovo 30 puta. Na presudu oboje imaju pravo žalbe u roku od osam dana.

Anto Bagarić svjedočio na suđenju Zecu

U nastavku suđenja bivšem vlasniku Kamen Ingrad Vladi Zecu te Đurdici Kristić i Miljanu Ivanka, optužene za aferu Kamen Ingrad, pred vijećem Općinskog suda u Požegi 11.05.07. je gotovo dva sata svjedočio bivši požeški župan. Njegovo svjedočenje može se sažeti u nekoliko rečenica koje je izrekao nakon završene rasprave. "Ni za što ne osjećam odgovornim, a pogotovo u vrijeme dok sam bio na čelu Županije. ŽUC je poslovao samostalno te je i sam kriv što je ušao u probleme. Dijelom upoznat sa stanjem, pokušao sam pomoći pred kraj svog mandata kao župan ali nisam sudjelovao u izdavanju mjenica niti mogu za to odgovarati. Znam da je dolaskom Ronka za župana vršen pritisak za otvaranje stečaja nad ŽUC-om kao i nacija stečaja Županije. Vjerujem da će o tome svjedočiti moj naslijednik", izjavio je Anto Bagarić, dodavši kako su izvješća o poslovanju ŽUC-a tek povremeno dolazila na raspravu pred županijska tijela, no niti u jednom se nije spominjalo mjenično poslovanje s Kamen Inogradom. Problem poslovanja ŽUC-a nastao je prema njegovim riječima u vrijeme ostvarenja 55 milijuna kuna teškog programa ubrzane izgradnje i rekonstrukcije prometnica u Požeškoj županiji u vremenu od 2002. do 2005. godine. Tada su i glavnim izvodaču radova, tvrtki Kamen Ingrada zapećaćeni kamenolomi od strane rudarske inspekcijske. Bagarić je osim toga zanijekao svoj navodni potpis na dokumentu kojim Županija potvrđuje da je upoznata sa visinom obveza ŽUC-a prema faktorinškom društvu «Prvi faktor» te da će prihvati obročnu otplatu preuzetnih jamstava. Branjenici svih troje optuženih još su jednom zatražili puštanje svojih klijenata iz pritvora u kojem se nalaze već 240 dana, no sudac Mile Soldo odbio je njihov zahtjev. Odvjetnik Mirko Mirković danas je sucu priložio i peticiju sa 750 potpisa radnika Kamen Ingrada i mještana okolice Velike, koji su tražili puštanje Zeca iz privora.

UMJETNOST U TEHNICI SLAME HKPD "MATIJA GUBEC" TAVANKUT

Tijekom 17.smotre folkora u vatrogasnog domu održana izložba žena slikarica slamarke iz Tavankuta. Jedinstvena naivna umjetnost u tehnici slame poniklanje na sjeveru Bačke u sastavu bogate narodne umjetnosti Bunjevačkih Hrvata.Njeno radanje pred više od stotinu godina,vezuje se za djevojke koje su čuvajući blago na strništima nakon žetve ,od zlatnih vlati pšenične slame plele prstenje i različite ukrase (perlice).Na obiteljskoj proslavi završetka žetve Dužijanci,perićama se kitila mladež u svećanoj narodnoj nošnji.

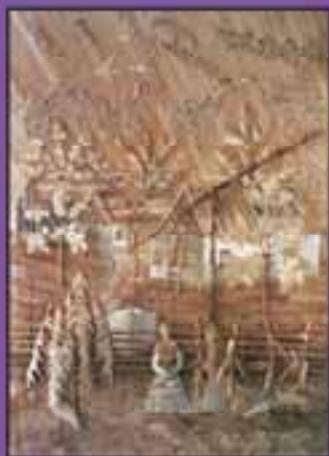
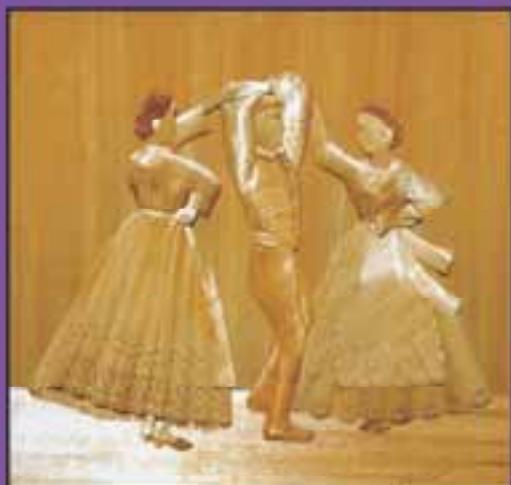

Dužijanca je postala crkvena zahvala Bogu za uspješnu žetvu od 1911 godine,a krune od slame (nalik kraljevskim), a kasnije i drugi predmeti ispleteni od slame prinose na oltar.Ova tradicija održanje do današnjih dana , a Družijanca je u međuvremenu obogaćena brojnim kulturnim i etnološkim sadržajima.U Tavankutu „selu nadomak Subotice,60-tih godina u sklopu djelovanja Hrvatskoga kulturno prosvjetnog društva „Matija Gubec“(osnovano 1946) i njegove likovne kolonije djeluje znatan broj samoukih žena slikarica a usporedno s njima i žene slamarke koje pletu perlice i slike od slame na kojima oživjuju specifične motive i sadržaje iz Bunjevačkog života.Prva slika od slame „Rit“ Ane Milovanović nastala je 1962 godine.

Od toga vremena ,nadalje, tradicija izrade slika od slame se nastavlja u krugu ovih veoma brzo proslavljenih slamarki koje su svoje umjeće prenosile i drugima i mladim. Poseban počinjak ovo mjesto stvaralaštvo pruža „Likovna kolonija u tehnici slame“ osnovana 1986., koja kontinuirano djeluje okupljajući svake godine sve generacije slamarki od najstarijih do najmladih. Djela slamarki obišla su svijet a ova umjetnost od svojih početaka pobudu veliko zanimanje stručnjaka i ljudi ubitelja naivne. Izuzetno vrijedna dela čuvaju se u Tavankutu, a mnoga su našla svoje mjesto u zbirci Subotičke Biskupije i Gradskom muzeju, a zatim u crkvama i privatnim zbirkama u svijetu, u Hrvatskoj, pa čak i u Vatikanu. Autentična naivna umjetnost slame je u Tavankutu, Subotice i njene okolice priznata s posebnom poetikom koju uvjetuje sam materijal. Slike nastale pletenjem i građenjem reljefnih oblika u kombinaciji s linearnim razbijanjem i aplikiranjem slame na podlogu, oslikavaju u čudesnom spoju maštete i videnog, sanjanog i pomalo zaboravljenog, prizore ravnice, saša, Bunjevačke običaje. One su svojevrsna afirmacija ljepote i bogatsva tradicije, diskretan doprinos proslavi života.

Slamarke vodene osobnim emocijama i plemenitim duhom, na svojim djelima nižu nam prizore koji, u slalom pozlaćeni, nostalgično trepere u žutoj svjetlosti između prošlosti i sadašnjosti, lijepi u svojoj jednostavnosti i spokoju.

17. smotra „Čuvajmo običaje zavičaja“

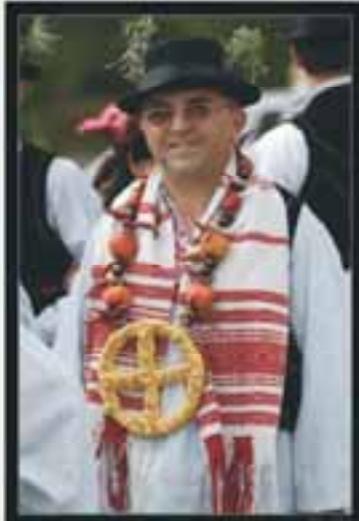
Smotru folkora „Čuvajmo običaje zavičaja“ kojase već tradicionalno sedamnaestu godinu održava u Velikoj ove je godine svojim nastupima počastilo preko 300 sudionika iz Hrvatske i susjednih zemalja. Prevodenii Veličkim mažuretkinjama i Trenkovim pandurima članovi 12 KUD-ova te nekoliko zapreg a udruga „Slavonija“ i „Vallis Aurea“ sudjelovalo je u mimohodu kroz Veliku. Ovogodišnja smotra održana je pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture, supokroviteljstvom Županije Požeško-slavonske Općine Velika i Turističke zajednice Općine Velika. Sve posjetitelje i sudionike pozdravili su Stanko Raguž, predsjednik KUD-a, Slavko Perić, predsjednik organizacijskog odbora a priredbu je otvorio Vlado Boban, načelnik općine Velika.

Nastupe na pozornici otvorili su domaćini, plesovima veličkog kraja u izvornim nošnjama, a predstavila se i dječja skupina KUD-a. Gosti iz BiH, KUD „Usorski običaji“ pokazao nam je plesove usorskog kraja u izvornim nošnjama uz šargiju i violinu. Pjesme i plesove Brodske Posavine u graničarskim nošnjama izveo je Kud „Vinogorje“ iz Brodskog Vinogorja.

Hrvatska izvorna grupa iz Budimpešte broji oko 30 tak članova i izvela je splet bunjevačkih igara u bunjevačkim nošnjama, a Kud Šijaci iz Biškupaca predstavio se folkom podpaučkog kraja Požeške kotline prikazavši nam običaj Šijaka „Svatovi na vodi“.

17. smotra „Čuvajmo običaje zavičaja“

HKUD „Hrvoje Vukčić Hrvatinić“ iz Kaptola koji broji 35 članova doseljenika iz BiH pokazao nam je mušku i žensku ojkavicu te kolo drmeš. Gosti iz Rumunjske HKUD Klokočić predstavilo se Sedenikom i pjesmama o ljubavi u tradicionalnim nošnjama. RKUD „Rudar“ iz Raše predstavio se istarskim folkorom te labinskим tancom svirajući na mehu i sopelama. Običaj čuvanja vinograda uz tamburašku pratnju pokazali su nam članovi KUD-a „Ivan Kapistran Adamović“ iz Čepina.

Prošle godine obnovljeni KUD „Berde“ iz Brestovca predstavio se nošnjama i lesovima brestovačkog kraja uz pratnju tamburica. Hrvatsko kulturno prosvjetno društvo „Matija Gubec“ iz Tavankuta iz Vojvodine predstavilo se spletom bunjevačkih narodnih igara u prikladnim bunjevačkim nošnjama.

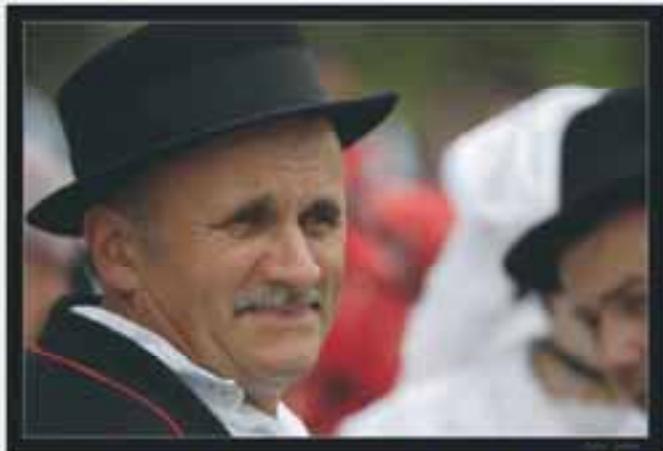
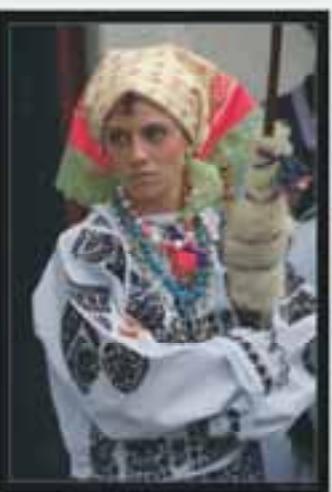

17. smotra „Čuvajmo običaje zavičaja“

ZAHVALUJUJEMO GOSPODINU JERKU GRUBIŠIĆ NA USTUPLJENIM FOTOGRAFIJAMA SA OVOGODIŠNJE 17. PO REDU SMOTRE „ČUVAJMO OBČAJE ZAVIČAJA“

17. smotra „Čuvajmo običaje zavičaja“

ZAHVALUJEMO GOSPODINU JERKU GRUBIŠIĆ NA USTUPLJENIM FOTOGRAFIJAMA SA OVOGORIŠNJE 17 PO REDU SMOTRE „ČUVAJMO OBICAJE ZAVIČAJA“

17. smotra „Čuvajmo običaje zavičaja“

VELIČKI DOMAČINI

GASTRO RADIONICA

NAJMLAĐI TAMBURAŠ I PJEVAČ LUKA ZVEKIĆ

Luka ima 11 godina, ide u peti razred osnovne škole i četvrti razred glazbene škole gdje svira bisernicu. Stalno pjeva i svira. Nastupao je na mnogim manifestacijama (smotra folkora, festivali, koncerti). Prvi nastup mu je bio sa šest godina na smotri folkora u Velikoj. Nastupao je na „Novogradiškom ljetu“ i „Ivanjskim krijesovima“. 2005. godine nastupa na „Cvjetićima glazbe“ u Pleternici i osvaja prvo mjesto u svojoj kategoriji s pjesmom „U mog baće“. Ove godine je snimio cd sa svojom pjesmom „Ja i moja tamburica“ kojoj je autor Krunoslav Dražić iz Brodskoga Stupnika. Sa tom pjesmom Luka nastupa na ovogodišnjem dječjem festivalu „Cvjetići glazbe“ u Pleternici.

Ja i moja tamburica

Iz Velike ljudi stizem
Gdje živjeti milina
U tom kraju svi me znaju
Pa me zovu bećarina

Stalno pjevam, stalno sviram
Tak' i mi je dado bio
Ljubav prema tradiciji
U srce mi usadio

Volim pjesmu i veselje
Svoje selo i ravnicu
Srce igra od miline
Kad zasviram tamburicu

Učenje mi nije milo
Škola mi je bolna tema
Najsjretniji ja bi bio
Kad bi moglo da je nema

Nisam ovdje da se falim
I da svatka komentiram
Ja sam došao ljudi dragi
Da Vam pjevam, da Vam sviram

Volim pjesmu i veselje
Svoje selo i ravnicu
Srce igra od miline
Kad zasviram tamburicu

Srce igra od miline
Kad zasviram tamburicu

**VI PITATE MI TRAŽIMO ODGOVOR
VAŠE PRIMJEDBE.POHVALE,MIŠLJENJA**

**UREDNIŠTVO SE ISPRIČAVA ZA KRIVO OBAVLJENU INFORMACIJU U
PROŠLOM BROJU O NOVO ZAPOSLENOM KOMUNALNOM REDARU
GORANU JURČIĆU JER INFORMACIJA NIJE BILA TOČNA,NIKAKAV
KOMUNALNI REDAR NIJE ZAPOSLEN.**

DIRTY OLD FESTIVAL 8
06-07 srpanj 2007
VELIKA

THE LOKOS
NAMEANSNO
STRUNG OUT
SIZIF

HLADNO PIVO
OBRINT PAS
LA PLEBE
KARAMELO SANTO

07-08.07.2007.

"INDEPENDENT"-Požega

2.Moto Party,

Velika pored Požege

Info-091-560-7831 (Iko)

099-282-0268 (Žandar)

098-557-494 (Zorro)

U organizaciji MK "Independent" iz Požege, 07.07.2007. godine će se održati moto susret u Velikoj, pokraj Požege, na mjestu vojnog tabora. Moto susret je zamišljen kao jedno veliko okupljanje zaljubljenika u motocikle iz cijele naše zemlje, ali očekuje se dolazak motorista i iz susjednih država.

Cilj susreta je druženje ljudi koji su na neki način povezani preko ljubavi prema motorima, ali i kao vid promocije naše županije i grada Požege. Očekujemo posjet blizu tisuću ljudi koji će uglavnom doći na svojim prometnim ljubimcima na dva kotača, te kao takvi će vjerovatno biti velika atrakcija za lokalno stanovništvo.

Roden sam i odrastao u Velikoj. Živim i radim u Moslavini – Kutina, pa mi je stoga posebno
drago da putem novina – VELIČKA KRONIKA - saznam što se dogada u mome rodnom mjestu.
Ugodno sam iznenaden izgledom i sadržajem novina.

Hvala udruzi velicanica koja mi je poslala novine. Nadam se i narednim brojevima, a UREDNIŠTVU
želim puno uspjeha u dalnjem radu.

Pero Šuler

Kutina

DOMAGOJ SEKULIĆ (1972-1999)

SJEĆANJE NA DOMAGOJA

mi je podario da u komšiluku imam takve „klince“ kao što su: Miše, Roba, Čedo i Davor. To je jedan od „Otišao sam iz Faraona oko 12,00 zajedno sa Mišetom i Robom. Stvarno super dečki. Zahvaljujem Bogu što mnogobrojne divne trenutke kojih se sada možda ne mogu sjetiti, ali oni se trajno javljaju u mojoj svijesti kao nezaboravne uspomene. Stoga, hvala mojim „klincima“ uz koje sam proveo bogate i nezaboravne rane godine svoga života. Postoje još mnogi kojima sam neizmjerno zahvalan za proživljene trenutke i svima se da nam nikada ne bude dosadno, nekada u tome i nismo uspjeli, trudili smo se da budemo što aktivniji i njima hvala jer zbog njih sam shvatio što znači biti uistinu sretan i uz njih sam proveo najljepšei da život učinimo razigranijim. Nikada neću zaboraviti „divljanja“ po potoku, brojne noći uz vatru i najvećih životnih darova koji su mi podareni. Premda je bilo brojnih svadi i nesuglasica, premda je bilo najvrednije trenutke svoga života. „ncsporazuma, mi smo svi skupa proveli nezaboravne dane kasnog djetinjstva i rane mladosti. Trudili smo Odlomak iz njegovog dnevnika, dnevnika „Jedne izgubljene mladosti“:

UNI-TEL d.o.o.
Trg pobjede 1, Slavonski Brod
ZRC TOPLICE VELIKA

Cirakijeva bb

Radno vrijeme
07,00-23,00

“5. Biciklistički maraton”

Hrvatsko biciklističko klub Počega uz potporu Parka prirode Papuk organizirao je “5. Biciklistički maraton” koji je ove godine okupio oko 120 sudionika. Kao i prijatnih godina maraton je bio podijeljen na dva dijela, natjecateljski sa preko 70 članova brojnih domaćih biciklističkih klubova koji su provedli 23 km dugu stazu od Velike do Jankovca te 50-tak edukativaca u nešto manjoj vožnji nešto od nejnjih predjela Parka prirode Papuk. Nakon kratog odmora na Jankovcu svj. zajedno su se vestili u Veliku, sa ukupno prijeđenih 38 km u nogama, uglavnom makedonskim i Šumskim papučkim putevima, tako da su sudionici mogli uživati u unikatnim prirodnim ljestvama vjetrenih slavenskih šuma. Uz to su se mogli i učestviti zašto će Park prirode Papuk od ruinske mjeseca dobiti svoje mjesto među 30-tak europskih geo parkova pod patronatom UNESCO-a, što je zasigurno i nagrada priznanje za ovu prvu ustanovu izgrađenu tek prije osam godina.

«Memorijal Zvonka Panežića»

Adevski klub Počega organizira u nedjelju tradicionalno 34. trčanje «Memorijal Zvonka Panežića» od Počega do Velike. Trčanje je organizirano u spomen na gimnazijalnog profesora i atletskog trenera Zvonka Panežića koji je i imenodaj ovdje sportsku priredbu. Start je zakazan za nedjelju 11. Trga na Trojeva odakle će se sudionici usputiti prema cilju ispred zgrade Šumarske u Velikoj. Na trčanju koje nema natjecateljski karakter, mogu sudjelovati svj. baci obaveza na godine i trčati koliko mogu – jer pobjeda ići su svj. koji se oduziva na Memorijal.

ZAVRŠEN PRVI DIO 2.ŽUPANIJSKE MALONOGOMETNE LIGE

Prvi ponедјелjak u mjesecu svibnju, tj. 07.05.'07. započela je nova sezona u Drugoj županijskoj malonogometnoj ligi u kojoj se za prva dva mesta koja direktno vode u viši rang natjecanja, odnosno u Prvu županijsku malonogometnu ligu bori sedam malonogometnih klubova, a među kojima i novoosnovani MNK „Papuk“ iz Velike. Natjecanje se odvija po dvokružnom sistemu, a utakmice se odigravaju ponedjeljkom u večernjem terminu od 20h.

U prvom dijelu natjecanja 2.ŽMNL MNK „Papuk“ je opravdao očekivanja poznavatelja nogometa te se nakon početnog privikavanja na novi sistem igre, nove okolnosti, uspio probiti na drugo mjesto 2.ŽMNL.

Rezultati MNK „Papuk“:

1.kolo:	MNK „Lexoes“ (Požega) – MNK „Papuk“ (Velika)	5:1
2.kolo:	MNK „Papuk“ (Velika) – MNK „Vladorena“ (Požega)	2:2
3.kolo:	MNK „J.P. Legac“ (Požega) – MNK „Papuk“ (Velika)	2:6
4.kolo:	MNK „Papuk“ (Velika) – MNK „Komušina“ (Nurkovac)	10:1
5.kolo:	MNK „Tofrado Alca“ (Piternica) – MNK „Papuk“ (Velika)	3:4
6.kolo:	MNK „Papuk“ (Velika) – MNK „Brestovac“	6:1

Tablica:

1. MNK „ Lexoes“	6	6	0	0	40:9	18
2. MNK „ Papuk“	6	4	1	1	29:14	13
3. MNK „ Tofrado Alca“	6	3	1	2	30:20	10
4. MNK „ J.P. Legac“	6	3	0	3	31:29	9
5. MNK „ Vladorena“	6	2	2	2	27:21	8
6. MNK „ Komušina“	6	1	0	5	19:47	3
7. MNK „ Brestovac“	6	0	0	6	8:44	0

Potrebno je naglasiti kako se u svrhu popularizacije malog nogometa u našoj županiji utakmice odigravaju u različitim mjestima, tako se do sada igralo u Požegi, Brestovcu, Pleternici, a jedno kolo će se igrati i na igralištu u Radovancima gdje će domaćin biti MNK „Papuk“, nastavak prvenstva zakazan je za 27.08.2007.g.

Uz pomoć općine Velika MNK „Papuk“ kupio je komplet dresova te patike za mali nogomet igračima prve momčadi. U kratkom razdoblju postojanja našeg kluba pojavili su se i neki sponzori kojima od sreća zahvaljujemo na suradnji i pomoći. Isto tako, posebne zahvale Općini Velika na svesrdnoj pomoći. Nadamo se da ćemo svojim rezultatima privući sve više pažnje ljubitelja nogometa kao i budućih sponzora. U budućnosti cilj nam je privući što više mladeži u naš klub, te osnovati i mlade kategorije za nastupe na Božićnom turniru, kao i na ostalim natjecanjima pod pokroviteljstvom HNS-a. Isto tako, vrlo nam je važno što skorije otvaranje sportske dvorane, kao i obnavljanje i osvjetljivanje školskoga igrališta.

MNK „Papuk“

Boćarski klub « Mala Velika » Velika

Boćarski klub « Mala Velika » iz Velike osnovan je 1992. godine kada grupa ljudi koja je nedjeljom i blagdanima boćala «na divlje» u dijelu Velike zvanom «Mala Velika», a gdje se prema pričama starijih boćalo desecima godina unazad, dolazi na ideju da osnuje i registrira klub koji bi se uključio u natjecanje u nov onastaloj državi.

Iste godine ostvaruju se kontakti s nadležnim institucijama, registrira se klub kome se daje ime, po prvi put službeno «Mala Velika», te se gradi boćalište koje svojim dimenzijama i sadržajno zadovoljava potrebite uvjete za natjecanja, a koje se nakon toga kroz godine osvremenuje i danas je je dno od najljepših boćarskih centara u Slavoniji i Baranji.

Boćari pak kroz natjecanja diljem domovine ostvaruju zapažene rezultate i osvajaju pregršt peharova i medalja (vidi sliku), a kao na jveće uspjehu izdvajamo osvajanje prvenstva 2002. godine u II. Slavonsko-baranjskoj ligi i plasman u viši rang natjecanja, osvajanje niza turnira, pojedinačnih prvenstava i plasmana na državno natjecanje.

Klub je u svibnju 2007. godine 15-tu godinu zaredom održao i svoj tradicionalni pozivni turnir čime imaju najdužu tradiciju na ovim prostorima.

Posljednji rezultati ostvareni u mjesecu lipnju ovogodišnje su 02.06.2007. godine osvajanje turnira u Orahovici u konkurenciji 10 ekipa (pehar za prvo mjesto i zlatne medalje) od kojih dvije iz 2 Hrvatske boćarske lige, bez poraza, potom 09.06.2007. godine pobjeda u V111. kolu prvenstvenog natjecanja nad dotada vodećom i neporaženom ekipom Đakova rezultatom 12:4 govore u prilog tome da će zaljubljenici u ovaj sport i nadalje njegovati tradiciju na ovim prostorima i razveseljavati svoje navijače uspjesima kojima su postali poznati diljem Lijepa naše.

Sukladno ugledu koji je klub izgradio u svijetu ovog sporta po vjerenu mu je organizacija finalnog turnira Kupa Slavonije i Baranje, te će se 22.06.2007. godine na boćalištu BK. «Mala Velika» održati turnir koji će ugostiti najbolje ekipce u regiji.

Igrači koji branje boje kluba koji dostojno predstavlja mjesto i kraj iz kojeg dolaze su: Davor i Sandi Bašić, Stipe Bulaja, Mario Galić, Željko Terzić, Veljko Vukosavljević, Željko Pavličević i Tihomir Geto.

TAEKWON-DO KLUB "VELIKA"

Tehničko prvenstvo Hrvatske 2007

Nakon slabijih rezultata na Juniorskom Prvenstvu Hrvatske 17. ožujka u Zagrebu, gdje se nismo uspjeli izboriti za medalje, TKD klub "Velika" natjecao se na Tehničkom prvenstvu Hrvatske za juniore i seniore održanom 22. travnja 2007. u Dvorani Mladosti na Trsatu u Rijeci. Nakon otvorenja natjecanja, gdje su bili prisutni dr. Franjo Prot – predsjednik Hrvatskog taekwondo saveza, Dražen Madarević (6.dan), Slavko Jereb (6.dan) i ostali dužnosnici Hrvatskog taekwondo saveza,

slijedilo je zagrijavanje sudionika i natjecanje po kup sistemu.

U prvom krugu natjecanja eliminirana je Ramona Romic od strane favorizirane reprezentativke iz Poreča iako je bar jednako dobro odradila formu. Ana Sakoman se prvi put natjecala u kategoriji seniorki te došla do polufinala i osvojila brončanu medalju. Brončanu medalju je osvojio i Jerko Zlomislić, kojem je malo nedostajalo da se okiti srebrom.

Prvenstvo Hrvatske u Rijeci

Dodjela medalja

Imamo prvakinju Hrvatske!

Josipa Pastuović nova je Juniorska prvakinja Hrvatske u specijalnim tehnikama. U oštroj konkurenciji od tridesetak juniorki, koliko se natjecalo u disciplini specijalne tehnike, uspjela je najdalje i najviše skočiti i pritom razbiti dasku. Da ovaj Josipin rezultat nije slučajnost dokazuje i zlatna medalja sa prošlogodišnjeg

Kadetskog prvenstva Hrvatske. Žao mi je što iz tehničkih razloga nismo mogli povesti više juniorki i juniora da steknu dragocjeno iskustvo na ovom Prvenstvu Hrvatske.

Nakon Rijeke nema odmora za članove TKD kluba Velika. Slijede treninzi s naglaskom na tehniku te priprema za promicanje učenika u viša zvanja. Provjeru stečene vještine izvršit će krajem školske godine ispitivač Hrvatskog taekwondo saveza Zlatko Sliško (6. dan).

TAEKWON-DO KLUB "VELIKA"

Ljetnja škola taekwon-doa u Velikoj

Uskoro putujem u Zagreb na obavezan trening seminar u organizaciji Hrvatskog taekwondo saveza (HTS). Tamo ću se vidjeti s dužnošnicima HTS-a i, nadam se, dogovoriti organizaciju ovogodišnje ljetne škole taekwon-doa u Velikoj.

Sa jednog od seminara HTS-a pod vodstvom majstora Nobila (8. dan)

Škola bi trajala tri dana, a trenutno najveći problem je smještaj učenika i trenera, ali uz potporu Općine i ostalih simpatizera taekwondoa ni to nije nerješivo. Više o tome drugi put.

Sportski pozdrav!

Zdenko Zlomislić, II Dan

UDRUGA VELIČANKA ORGANIZIRA:

*Turnir u malom nogometu mjesnih zajednica Općine Velika pod nazivom:
VELIČANKA 2007*

Igrati će se u dvije skupine;
Na terenima; Trenkovo
Radovanci
Trnovac
Stražeman

Datumi odigravanja kola: 04.i 05.kolovoza
11.i 12. kolovoza
Polufinale i finale odigravaju se u Velikoj 15. kolovoza

POLAGANJE VIJENACA

Tradicionalno polaganje vijenaca na Dan državnosti općinskih čelnika na grobove poginulih hrvatskih branitelja.

LOVAČKO DRUŠTVO "LAPJAK" VELIKA

Lovačko društvo "Lapjak" iz Velika ove je godine u trećem mjesecu potpisalo desetogodišnji ugovor s županijom Požeško – Slavonskom o zakupu lovišta kojim je i do sada gospodarilo. Potpisom ugovora mi loveci smo se obavezali da će mo kao i do sada voditi računa o našem lovištu, a posebnu pažnju posvetit će mo uzgoju i zaštiti divljači te zaštiti prirode.

Ove 2007. godine društvo ima pedeset aktivnih članova i dva lovna pripravnika. Redovno se sastajemo i družimo kroz radne akcije, lovačke manifestacije i lovove. Do sada u ovoj lovnoj sezoni društvo je održalo sedam radnih akcija, održali smo redovnu Skupštinu društva (slika 1. - DSC00164.jpg), lovačku zabavu (slika 2. - DSC00182.jpg), proslavu blagdana "veliki petak", tradicionalno gadanje glinenih golubova "kup sv. Hubert", kuhanje čobanca u dobrotvorne svrhe na Obrtničkom sajmu u Požegi, škola za učenike u prirodi- suradnja s O.Š. "I.G.Kovačić" (slika 3. - P4030109.jpg) te suradnja s drugim društvima i organizacijama...

Ove godine počeli smo radove na proširenju objekta (sanitarni čvor, nadstrešnica) na "Fazaneriji ", a u planu nam je i obnova fasade na lovačkoj kući u " Dubokoj ". Nadamo se da će mo i realizirati naše planove uz puni angažman svih članova društva, prijatelja društva (sponzora) i općine Velika Lovačkog društva " Lapjak " nuda se i dalje uspješnoj suradnji s drugim društvima i organizacijama, a posebnu pažnju trebamo svima skupa posvetiti zaštiti okoliša i ovoj prelijepoj prirodi Veličkog kraja!

Dobra Vam kob.

SLAVONSKA KUHARICA

BROJ 2

Čobanac od divljači

Svaka je regija Hrvatske imala i svoje omiljene "divlje" stanovnike i jela od njih. Gorski je kotar, proslavio puha, a Slavoniju, zbog bogatstva divljači, čobanac. Ta se jela pripremaju na otvorenoj vatri, ali su ukusna i sa štednjaka.

Vrijeme pripreme 1 h i 30 min

Zahtjevnost 2

Energetska vrijednost 244 kcal / 1020 kJ

Sastojci za 4 do 6 osoba

1 kg mesa divljači (srna, vepar ili dr.)

100 ml vina

sol

1 žlica masti

100 ml Soka od rajčice Podravka

2 lista lovora

1 žličica slatke mljevene paprike

1 žličica ljute mljevene paprike

2 češnjačečnjaka

2 glavice luka

1 žlica Vegete

Priprema

U lonac stavite meso narezano na manje komade, naribani luk, lovorov list, mast, ljutu i slatkou mljevenu papriku, malo soli, Vegetu i vode toliko da pokrije sastojke.

Kuhajte lagano dok meso napola ne omeška.

Dodajte sok od rajčice, vino, nasjeckani češnjak, pa ostavite da dalje kuha, dok meso sasvim ne omeška.

Posluživanje

Pri kraju kuhanja u čobanac možete po želji ukuhati žličnjake od brašna, kockice krumpira i dodati peršin.

Savjet

Umjesto pred kraju kuhanja krumpir možete naribati i dodati ga u pripremi jela zajedno s lukom.

Ovo možete i zamrznuti

Zamrzavanje: Jelo pripremite zaključno s 2. korakom. Ohladite, razdijelite na obroke i zamrznite u odgovarajućim posudicama.

Odmrzavanje: Preko noći ostavite ga u hladnjaku, a zatim u posudi s malo vode lagano zagrijavajte. Jelo završite prema 3. koraku.

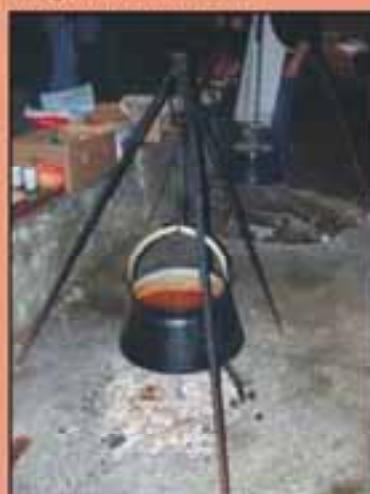
Trajinost: 60 do 90 dana.

Nutritivne vrijednosti

Energetske i nutritivne vrijednosti izračunate su po obroku. Ako se radi o desertu, energetske i nutritivne vrijednosti su izračunate za 100 g.

Nutrijent	Mjerna jedinica	Količina
Ukupno bjelančevina	g	38,89
Ukupno ugljikohidrata	g	2,91
Dijetalna vlaknina	g	0,32
Ukupno masti	g	6,22
Kolesterol	mg	143,69

ZABAVNE IGRE "LIPA" RADOVANCI mob: 098-256-554

CAFFE BAR GRIČ VELIKA

GROFOVI

ZVONIMIR
098-949-11-93
TOMISLAV
098-547-424
MARKO
098-135-82-74
ALEN
091-571-62-74
DOMINIK
091-924-89-79

VELIČKA KRONIKA

ŠK "LAPJAK" VELIKA

Proletni dio prvenstva III HŠK Istok C-Skupina, (koje smo član drugu godinu), odigran je u razdoblju od 01.04. do 29.04.2007. godine i to četiri prvenstvena kola. Ostvarili smo dva poraza i dvije pobjede i to: 1. kolo-gostovanje kod ŠK Tomislav, Donji Andrijeveći i poraz 4:2; 2. kolo-domačinstvo favoriziranom ŠK Virovitica i poraz od 5:1; 3. kolo-gostovanje kod ŠK Bedem, Gornji Bogičevci i ostvarili pobjedu od 3,5:2,5 te 4. kolo-domačinstvo ŠK Pakrac-Lipik i pobjeda od 3,5:2,5. Ukupno je osvojeno 10,0 bodova i trenutno zauzimamo 8. mjesto (1. ŠK Šahovnica, 2. ŠK Virovitica, 3. Špišić Bukovica, 4. ŠK Kutjevo, 5. ŠK Bedem, 6. ŠK Posavac, 7. ŠK Pakrac-Lipik, 8. ŠK Lapjak, 9. ŠK Alcu, 10. ŠK Tomislav). Ukupna ocjena postignutih rezultata je dobra i da nije bilo lošeg starta, te propuštenih nekoliko vrlo izglednih pozicija u 1. kolu, danas bismo bili više nego zadovoljni. Pobjedama u zadnja dva kola moral ekipi je znatno porastao i prava je šteta što nam sada slijedi jedna duža pauza jer se prvenstvo nastavlja tek najesen kada nam slijedi ostalih 5 kola. Pojedinačni uspjesi igrača koji su nastupili su sljedeći: Ivica Samardžić 1/1; Zdravko Tucaković 2,5/3; Hrvoje Grčić 0/3; Oto Kosina 0,5/3; Adriano Peić 2/4; Darko Jeger 2/3; Ivica Matoković 2/3; Milan Vučetić 0/1.

Završetkom prvog dijela natjecanja nije prestala i aktivnost kluba. Petak u vremenu 19-21 sat i nedjelja

u vremenu 15-17 sati vrata kluba su bila otvorena za članove, mlade polaznike i ostale zaljubljenike u šah. Istina, lijepi i topli dani nisu baš najpogodniji za amaterski šah (poslovi). Rad s mladima bio je kontinuiran do završetka školske godine i bit će nastavljen početkom nove školske godine kada se planira povećati broj polaznika kao i osigurati dodatna kvalitetna literatura. Tijekom srpnja i kolovoza klub će raditi, smanjenim intenzitetom. U istom razdoblju planiraju se određeni radovi na uređenju prostorije kluba (stavljanje nadbetona, stavljanje pločica, krečenje i sl.). Materijal je uglavnom osiguran, a za stručne poslove upravo se traže najpovoljniji majstori koji bi u kombinaciji s nama članovima planirano odradili. Tako bismo, nadamo se, nastavak natjecanja dočekali u lijepo uredenom prostoru.

KUD «ŠIJACI» BIŠKUPCI DONACIJA HT d.d.

U netom završenom natjecanju za donaciju «zajedno smo jači» HT-hrvatske telekomunikacije d.d.-Regija istok Osijek, KUD «Šijaci» Biškupe dodijeljena je u kategoriji kulturnih obrazovnih djelatnosti donacija u iznosu od 10.000,00 kn.

Ova donacija je ujedno i priznanje za predan i uspješan rad Društva u godini kada obilježava 50-tu obljetnicu postojanja organiziranog rada najprije pod nazivom KUD «Seljačka sloga», a od 1982. godine pod nazivom KUD «Šijaci» Biškupe.

Da je donacija stigla u prave ruke potvrda su i svakodnevne aktivnosti na pripremi obilježavanja obljetnice, kao i za brojne nastupe širom «lijepa naše». Uz tradicionalni nastup «Šijaka» na smotri folklora «Čuvajmo običaje zavičaja» u Velikoj, Društvo je 16.06.2007. godine nastupilo i na smotri folklora 14. kulturno umjetničkih društva u Semeljcima sa scenskim prikazom «Svatovi na vodi» kao i smotri narodnih nošnji u kategorijama mlada djevojka, snaša (najsvjećanija nošnja) i momka (svadbena nošnja). Dana 24.06.2007. godine Društvo će nastupiti u Severinu kod Bjelovara na tradicionalnoj smotri folklora «Severinsko ljeto».

Obrada Ivan Bunjevac

ASTOR PREDSTAVNIK NAŠE ŽUPANIJE

Na 4. državnoj smotri pastuha pojavilo se 60-tak pastuha iz naših poznatih udruga uzgajivača konja, te sve više pojedinaca, zaljubljenika u konje. Bila je to dobra revija gdje su se mogli vidjeti hladnokrvna i toplokrvna grla, mali poniji do rekordno velikog persherona teškog 1350 kg, sportskih konja i konja za rekreaciju, pa čak i šarenih kaubojskih konja. Cilj ove smotre je sagledati mogućnosti koje imamo u uzgoju konja, a slijedi uskoro i osnivanje «Kluba 100», te uvesti i ocjenjivanje pastuha.

Na izložbi smo imali i predstavnika naše županije, pastuha Astora, uzgajivača Damira Pavkovića, inače predsjednika konjogojske udruge Valis Aurea. Astor se dobro ponašao na smotri, te doživio i brojna zagledanja od zainteresiranih uzgajivača konja. «Lako je s mnogima izmijenio posjetnike, Astor nije baš bio oduševljen, jer na smotri nije bilo cura za njega, te je vrlo rado drugi dan posao u posjete, kod moga prijatelja, gdje su ga čekale dvije raspoložene kobile» rekao nam je Damir Pavković.

Sudjelovali: 1. Smotra folklora, 2. Marija Terezija Kutjevo, 3. Lidas Platermica

**USLUGA VOŽNJE SVATOVA I DRUGIH
SVEČANIH PRILIKA**

Konjovodska udruga Valis Aurea

091 / 732-4740

034 / 236-178

ZAVRŠENO NATJECANJE U II ŽNL

Odigravanjem posljednjeg 26.-og kola završeno je ovogodišnje natjecanje II ŽNL Požeško-slavonske županije. NK «BSK» Biškupci je u konačnici zauzeo zadovoljavajuće 6-to mjesto od 14 klubova sa osvojenih 45 bodova, kroz 13 ostvarenih pobjeda, 6 neodlučenih rezultata i 7 poraza, te pozitivnom gol-razlikom 52:32 zgoditka.

Sve do 21. kola seniorska momčad bila je u ozbiljnoj konkurenciji za osvajanje jednog od prva dva mjeseta koja su vodila u viši rang natjecanja. Poslije nespretnog i nesretnog domaćeg poraza u 21. kolu protiv NK «Dobrovac» iz Dobrovnog čime je i praktički izgubljena mogućnost plasmana u viši rang, u klubu je odlučeno da ćemo u preostalih 5 utakmica isprobati više perspektivnih juniora izlaznog godišta na koje Klub ozbiljno računa u predstojećim prvenstvu 2007/2008 godine.

Tu su prije svega igrači N. Vinčić, I. Vilus, M. Bilanović i perspektivni vratar juniorske momčadi A. Zeba, koji su kroz ove utakmice opravdali ukazano povjerenje. Do početka jedenskog dijela prvenstva, zadaća Uprave kluba je nastaviti sa započetim radovima na uređenju objekta poradi stvaranja što boljih uvjeta za rad, kao i u predstojećem prijelaznom roku osnažiti seniorsku momčad, koja će se uključiti u ravnopravnu utakmicu sa ostalim klubovima ŽNL.

Obrada Ivan Bunjevac

KUD "HRVATJE VIKČIĆ HRVATINIC" KOTORVAROŠKE DOLINE

KUD kotorvaroške doline osnovan je 15. studenog 2006. god. u Kaptolu.

Osnovan je sa ciljem da okupi doseljene Hrvate kotorvaroške doline i željom da se njeguje i razvija kulturna baština toga kraja.

KUD broji 30 članova od 10 do 60 god. starosti a sigurna ruka vodilja je gđin. Marko Šipura.

Samo mjesec dana nakon osnutka KUD snima svoj prvi cd i dvd koji je prodan u više od 400 primjeraka.

Do sada je zabilježeno par nastupa od kojih izdvajamo nastup pred više od 500 gostiju nakon svečanog misnog slavlja 15. travnja u Vetovu, nastup KUD-a na sajmu «Vinokap» u Kaptolu i zadnji nastup na 17. Smotri folklora u Velikoj koji je održan 27. svibnja ove godine pod nazivom «Čuvajmo običaje zavičaja».

U kotorvaroškoj dolini najviše je zastupljena pjesma Ojkavica koja je simbol tog kraja. Momci i djevojke su se često natpjevali i na taj način upućivali jedni drugima ljubavne poruke.

Kroz pjesme toga kraja najčešće se provlače zvuci gusalja i tamburice samice.

U našem KUD-u najbolje svoje vještine i znanje sviranja tamburice ističe Juro Juranić, solist koji se uspješno druži s njom već četiri desetljeća.

SJETIM TE SE ĆESTO....

Noć je pomalo tiha, riječ zastaje u grlu i lomi se od želje da ti napišem, prijatelju moj, riječ dvije ili koliko me ove misli odnesu.

Želim ti pisati a dugo nisam, možda i predugo.

Proljeće je a tada se sjetim tebe, kako trčiš po livadi našoj, vedriš ljude svojom blizinom i krasиш obitelj dobrotom svojom.

Bilo nam je lijepo u selu malom, malo daljem od gradske buke, taman toliko da bude svjež, posebno, možda samo nama a možda i svima, nije ni važno, lijepo je bilo, podno planine male.

Kuće su nam bile malo dalje ali smetalo nas nije, čim brežuljak predeš dodeš meni, poput leptira preletiš, pretrčiš i tu si, na verandi mojoj.

Otac ti je bio, kao i moj, u tudini, pomalo prosijed i tek ponekad sa nama, za blagdane, kada bi smo kitili bor ili kada bi majka pod svijecicom šarala jaja, onako precizno i pažnje vrijedno.

Kad smo zajedno bili, moja braća i tvoja, seke naše, imali smo ekipu cijelu, za nogomet ili za igru drugu, bili smo brojni ali i složni.

Imali smo planove, želje i snove, ništa nam teško bilo nije, mislili smo da možemo sve, dugu dohvatići i vjetar sustići.

Sada sam ti sam, skupio sam svoju bol na kraju usta i kada poželim suzu pustiti ja ju samo zgnječim, stisnem i pretvorim u crtlu ili u slovo na papiru. Sjetim se u kasnoj noći onc boli koju sam preživio, onoga trenutka kada sam dno dotakao i mislio da dalje ne mogu, da snage nemam.

Kada smo se rastali, nakon duga puta, kolone pune jada, boli i muke, otišao sam sa majkom u veliki grad.

Bio sam na kolodvoru i gledao kako moji planovi nestaju, sunce blijadi, trava sivi i pretvara se u ništa. Stajali smo s kartom za nepoznato, trošnom odjećom na sebi, čizmama na nogama i zebnjom u sebi.

Prijatelju moj u ruci sam držao kartu i vreću, crnu vreću jer torbu imao nisam, vreću u kojoj je čučala moja budućnost pomiješana sa strahom, nevjерom i suzom zaledenom od boli.

Boljelo me jako, stiskalo me u grudima i vrištati sam mogao a nisam, plakati sam mogao ali nisam jer jedino što mi tada ostade je ponos moj, ono zrno što spremih tada u pretinac svoj, onaj tračak nade da mogu, da sam jak.

Majka mi je bila tužna i sjetna, držala je sekru čvrsto

za ruku da i nju ne izgubi jer grad je veliki i hladan a seka je bila mala.

Bili smo tada sa mamom, ja, dva brata i seka ali ne i tata, on ostade tamu, među zidovima hladnim, uhvaćen u mraku, zarobljen i odveden.

Preko noći sam prestao biti dijete.

Želio sam i htio više a uzeo samo ono što sam mogao.

Tada ni sunce svima nije jednako sjalo, meni je dugo bila zima.

Samo sam želio kao nekada čitati Ruske klasike i Ujevićeve stihove.

Sjećaš li se kako sam u školi nekada ponosno stajao u prvome redu s klincima s pedigreeom, bio sam u redu s najboljima, a bilo nas je samo troje, ja dijete neukih roditelja a oni od profesora.

A ovdje novaca za knjige nisam imao, raditi sam morao.

Došao sam ovdje, došao i ostao.

Pustio sam ono zrno, ukorijenilo se, pomalo raslo i opraštalo.

Sada imam obitelj.

Ćesto im pričam o nama, o svome rodnome kraju i ponekada kažem: "djeco moja, sva steca da je tako jer vas ne bi bilo" a u najdubljem kutu oka mogu zasjaji suza i stegne me u grlu jer ni misliti ne želim kako bi bilo bez njih. Samo sjećati se smijem, sjećati se moram jer drugačije ne mogu. Sjećaš li se vremena kada smo u Vrbanji se kupali i u crkvu išli?

Bio sam tamo, bio sam par puta.

Kada sam prvi put došao, prijatelju, plakao sam, suza je sama potekla.

Kliznu je niz lice i pala na moju zemlju, kliznula je sama, otela se prijatelju moj a nisam htio, htio sam ju zadržati jer obećao sam da plakati neću, obećao sam da hrabar ću biti ali izdala me moja suza.

Bio sam kod kuće svoje, na verandi koju sam pokušao zamisliti, nje nema više, krov je sršen i zidovi zjape, mole u visine i prokljinu dan kada nas je rat snišao, prokljinu zidovi hladni i mole me da oprostim.

Pusto je i nikoga nema, ni lavež pasa više se ne čuje.

Bio sam kod crkve i stetoh samo staricu nježna i sjetna lica kako na molitvu ide. Ušao sam u crkvu i kleknuo.

Molio sam se, molio za tebe prijatelju.

UDRUGA RASELJENIH HRVATA KOTORVAROŠKE DOLINE

Poštovani čitatelji,
postoji ono prelijepo, neponovljivo doba
u ljudskome životu, mlađenčko doba
provedeno u rodnome kraju.

Tamo daleko, desilo mi se sve prvi put:
prvi plać, prvi korak, prva pjesma, prvi dan
u školi, prva Sv. Pričest, prva nogometna
lopta, prva ljubav i sve lijepo što se može
desiti mladome čovjeku.

Nakon toga odjednom nešto neočekivano,
nešto ružno.

Sve to lijepo nestaje u vihoru rata, odjednom čujem
granate, gledam po prvi put tenkove i svu tu vojnu
mašineriju, gledam svoj dom kako nestaje u vatri, crkvu
u kojoj sam kršten ruše mi i desi se ono najteže, trenutak
u životu kada moram napustiti zauvijek svoj dom i svoju
nedovršenu mladosć.

Odlazim preko Save i dalje je samo nebo granica svima
nama, kotorvarošanima.

Ostavili smo svoju kotorvarošku dolinu i došli u požešku
dolinu, krenuli smo sa svojim životnim bitkama za bolje
sutra, osvrnuli smo se oko sebe i pružili ruku onima koji
žele isto što i mi, družiti se i uspjeti u životu, čista obara
i velika stca.

Povijesnoga 23. rujna 2006. god. za kotorvarošane
iu požeškoj dolini veća skupina srednje generacije
porijeklom Kotor-Varoša, koja živi na ovim prostorima
donijela je odluku i utemeljila Udrugu „raseljeni Hrvati
kotorvaroške doline“ sa sjedištem u Kaptolu. Utetmeljili
smo Udrugu kako bi se ljudi sličnoga načina razmišljanja,

interesa i ciljeva družili, pomagali i povezali
sa rodnim krajem i drugim Udrugama
sličnoga karaktera a posebno sa Udrugama
diljem svijeta gdje žive kotorvarošani.

Prvi naš zadatak koji smo željeli odraditi i
većim dijelom smo i uspjeli je povezivanje
članova i uspostavljanje suradnje sa našim
svećenicima u Kotor-Varošu.

Udruga je uspjela skupiti u napunih 6 mjeseci
u svoje članstvo 386. članova i jako je
ponosna na tu brojku, na članove, na svoj Upravni odbor
i program rada.

Program naše Udruge je doista kvalitetan i raznovrstan,
zanimljiv svim generacijama.

Prva akcija u Udrizi bila je humanoga karaktera, članovi i Upravni odbor Udruge su za božićnih blagdana skupili
10 000 kn za socijalno ugrožene, 6 000 kn uručeno je
ugroženima u požeškoj dolini a ostalih 4000 kn poslano
je za Kotor-Varoš.

Nakon toga osnivali smo KUD „Hrvoje Vukčić
Hrvatinčić“ nazvan po našem povijesnom heroju rođenom
u Kotor-Varošu.

Zatim smo organizirali doček Nove godine u Kaptolu
gdje nam se odazvalo 200-tinjak gostiju.

Zbog malog prostora mnogi su ostali bez ulaznica pa
planiramo ove godine izabrati adekvatniji prostor kako
bi bilo dovoljno mesta za sve naše goste koji se odluče
čekati Novu godinu sa našim članovima.

Naše sljedeće druženje bilo je misno slavlje na Mladi
Uskrs, 15. travnja u Vetovu.

Na tom misnom slavlju skupilo se preko 500 vjernika
a svečanu Misu predvodio je Fra. Tomo Buljan, župnik
iz Livna koji je prije rata bio župnik u župi Sokoline u
Kotor-Varošu. Osim njega bili su nazočni i Vlč. Marko
Kljajić, župnik u nOvom Beogradu, rodom iz Jakotine,
Kotor-Varoš, zatim Vlč. Alojzije Višetićki, župnik iz
Glamoča, nekadašnji župnik u župi Vrbanjci kod Kotor-
Varoša, Fra. Marko Bandalo, župnik u Kotor-Varošu,
Vlč. Željko Strnak, župnik iz Voćina i Vlč. Tomo Mrnjec,
župnik iz Vetova.

Pored velikog broja svećenika misnom slavlju odazvao
se i veliki broj ljudi iz političkih krugova, gđin. Vlado
Boban, načelnik općine Velika, gđin. Davor Čordaš,
dopredsjednik Republike Srpske, čovjek iz hrvatskog
naroda, čovjek koji se bori za prava Hrvata na tom
prostoru, gđin. Ivan Žeba, naš čovjek koji radi u
Ministarstvu vanjskih poslova i europskih integracija
u Zagrebu, gđin. Zoran Pilićić, vojni ataše Republike
Hrvatske u Ljubljani i gđin. Tomo Antunović, predsjednik
HDZ-a u Kotor-Varošu.

Poslije misnog slavlja dvjestotinjak gostiju sa već
navedenom gospodom okupila se na svečanoj večeri u

restoranu u Lukaču kod nama poznatoga „Frole“.

Sljedeća naša akcija je 28. i 29. srpnja, malonogometni turnir u Kaptolu.

Turnir će se igrati u večernjim satima pod reflektorima a očekivamo 20-ak ekipa.

Zatim slijede hodočašća, prvo je odlazak u Podmilače Sv. Ivi gdje će jedna skupina naših članova, nas 30-ak hodočastiti pješice iz Kotor-Varoša 70-ak km.

To je svakako najveća hodočašće u BiH.

Pored toga planiramo ići u Jakotinu na Sv. Iliju, Sokoline na Veliku Gospu, Kotor-Varoš na Rokovo, u Vrbanjce na Sv. Franju kao i u Voćin i Mariju Bistrigu.

Ovo je naš program za tekuću godinu uz sve ostale manje radne akcije i zadatke koje Upravni odbor i članovi uspješno odrađuju.

Svima koji su na bilo koji način pomogli, dali toplu riječ podrške ovoj Udrudi ovim putem se zahvaljujemo.

Predsjednik Udruge
Marko Kljajić

Hrvoje Vukčić Hrvatinić

Roden je u Kotoru (današnji Kotor Varoš) god. 1350., pa je stoga osobito volio svoj rodnikraj. Sin je velikog bosanskog vojvode Vukca Hrvatinića (+1401.) kada Hrvoje nasljeđuje Donje Krajeve. Još prije god. 1392. postao je vojvoda tih krajeva. Na prvom se mjestu isticao u borbama za kralja Žigmunda. Bio je gospodar Donjih Krajeva. O njegovoj veličini govori činjenica da ga je ondašnja Dubrovačka Republika "uvijek smatrala svojim zaštitnikom". Bio je splitski velmoža, jednom riječju bio je središnji lik - najslavniji bosanski velikaš. Njegovu veličinu ne umanjuje ni činjenica da se priklonio ugarsko-hrvatskom kralju Žigmundu (Sigismund). To je uradio iz jednog jedinog razloga: njegova je želja i zamisao bila da ujedini sve pod bosanskim kraljem. A zakoniti kralj je Ladislav Napuljski, okrunjen u Zadru. No, taj je kralj kasnije prodao neke dijelove Dalmacije "mletačkom duždu Mihajlu Stenu i mletačkoj općini za 100.000 dukata". Još je god. 1393., 15. kolovoza izdao pismo u kojem obćava vjernost kralju Žigmundu. Hrvojevo priključivanje Sigismundu izazvalo je revolt kod drugih bosanskih vladara Sandalja iz Blagaja, Mihovilića iz Bistice, kralja Ostoje iz Visokog, ali također i zbog osobnih interesa, među kojima se ponajviše izdvaja zavist prema Hrvoju. Da bi udobrovoljio kralja Sigismunda, Hrvoje je zaratio protiv kralja Ostoje, te na sebe navlači sramotu koju njegova zakonita žena Jelena izražava ovim riječima: "Je li moguće da Hrvoje ratuje sada protiv Ostoje, a za Žigmunda? Je li moguće da on s četama svojim proljeva krv bratsku...". Iako ove riječi nisu kraljičine, one zorno opisuju tadašnju situaciju. Hrvoje je uvidio namjere Sigismunda: postati vladarom Bosne, poučen starom izrekom: zavadi pa vladaj. Pokajao se zbog toga, te se odlučio osvetiti. U nekoliko je navrata zaratio protiv kralja Žigmunda. Već se u kolovozu i rujnu 1398. god., povezao se Turcima te porazio kralja kod Dubice. Kada je raskinuo s ugarskim kraljem, priznavao je kralja Ladislava Napuljskog zakonitim i postao njegov namjesnik, "glavni vikar". Svečano je ustoličen za hercega 4. studenog 1403., uredivši pri tom svoj dvor dijelom u Jajcu, a dijelom u Splitu. U Dalmaciji nije vladao kao kraljevski namjesnik,

već kao sam kralj. Kovao je svoj novac, slao svoju vojsku u različite vojne pohode, dobro suradivao sa Venecijom, izmirio je Split i Trogir, zanimalo se za prilike cetinskih Hrvata. Već 1413. god., počinje slabljenje njegove moći. Dalmatinici su se oslobodili njegove vlasti, Venecija odbija suradnju s njim, kao i kralj Ladislav. Žigmund je izdao javni proglašenje u kojem ga naziva veleizdajnikom i dušmaninom kraljevskim te poziva na vojnu protiv njega. Uza sve nastojanje Hrvoje se nije uspio pomiriti s ugarskim kraljem i jedino što mu je preostalo jest potražiti pomoć ondje gdje je znao da će je naći, kod Turaka. 21. proljeće 1415. god., uz pomoć Turaka potpuno je porazio ugarsku vojsku kod Doboja. To je bila ujedno i osveta za poraz iz god. 1408. Umro je u travnju 1416. god. u svojoj tvrđavi Kotoru na Vrbanji. Vrijeme u kojem je živio Hrvoje može se opisati ovako: "Sve se opet prilike složile u tom, da su pojedine zemlje balkanskog poluotoka između sebe, pa tako i Bosnu raskomadale; individualni duh tadašnjeg kulturnog razvijatka, religija, koja je jedinstvenom pravcu katoličke vjere bila protivna, velika snaga Podunavske kraljevine Ugarske i sve to naprednija sila turska, - sve je to razoravalo i rastvaralo. I u takvom je vremenu živio Hrvoje, koji je mnogo zgriješio, kad je u zemlju doveo Turke, ali je opet bio, i ako ne bolji, a ono ni gori od većine svojih suvremenika..."

Ime mu je slavno i trajno najviše s razloga što je bio u potpunom smislu pravi i vjerni predstavnik moćne i neslomljive otporne snage onoga naroda, čiji je sin bio, a to je mukotrplji i prostodušni narod hrvatski". Pozvavši u pomoć Turke 1415. god., zapečatio je sudbinu Bosne kroz 400 godina. Na drugom mjestu o njemu čitamo sličan opis: "Umro je s nasladom u srcu, da se krvavo osvetio svojim dušmanima i da se kroz čitav svoj vijek održao na vlasti i ostao nepobijeden. On spada među najznamenitija lica u hrvatskoj povijesti svih vjekova. U njegovoju su se ruci kroz 20 godina sastajale sve niti bosanske vanjske i unutarnje politike. Pod stare dane morao je nažalost gledati, kako mu je slava i moć spala, ali unatoč brojnim dušmanima znao je on obraniti svoju djedovinu u Bosni".

Kotorvarošani u požeškome kraju.

Okupirana Bosna i Hercegovina, osim razaranja materijalnoga i duhovnoga blaga, trpi i velike demografske promjene. Treba osobito istaknuti rat između Turske i Austrije, zvani Bečki rat 1683. godine kada su Turci dopri i do samog Beča gdje su poraženi a u bitkama koje će naknadno uslijediti austrougarska vojska oslobođila je Ugarsku, Slavoniju, Baćku, Banat i Dalmaciju.

Na oslobođene prostore doselilo se iz Bosne oko 100.000 katolika dok ih je u starome zavičaju ostalo tek oko 20.000.

U istome desetljeću, 1697. godine austrijski vojskovoda Eugen Savojski krenuo je i stigao do Sarajeva, osvojio i zapalio grda te se iz nepoznatih razloga vratio iz ratno-avanturističkoga pohoda. Radi logističke podrške Eugenu Savojskome u tom pohodu oko 10.000 katolika u strahu od turske osvete iselilo se iz Bosne u Slavoniju netom oslobođene od turske okupacije.

Iseljeno stanovništvo (mnogobrojno iz kotorvaroškoga kraja) naselilo se u raznim dijelovima Slavonije, ponajviše u požeškome kraju gdje su katolici naselili 19 bivših muslimanskih sela.

Zbog toga, slobodno možemo reći da od 1697. godine pa sve do današnjih dana Hrvati kotorvaroške doline najviše se iseljavaju i doseljavaju u požešku dolinu, upravo zahvaljujući svojim prethodnicima koji su masovno počeli dolaziti u ove krajeve nakon Drugoga svjetskoga rata.

Po rezultatima različitih demografskih istraživanja Bosnu i Hercegovinu od 1945. do 1990. godine napustilo je oko 250.000 Hrvata iz ekonomskih razloga, razloga boljega obrazovanja ali i zbog neprikladnosti tadašnjem bratstvu i jedinstvu, tj.

nepoželjnosti pravim Jugoslavenima. Teško je zamisliti kako je živio hrvatski puk u Kotor-Varošu kojega komunistička Jugoslavija nakon 1945. god. kažnjava sa 25 godina stroge finansijske izolacije iz državnoga budžeta. Punih 25 god. ništa se gradilo nije a toj bio dovoljan znak da se Hrvati moraju polagano seliti iz tih krajeva. Iseljavali su se Hrvati svih tih poratnih godina obitelj po obitelj a onda je dola najteža godina u povijesti kotorvarošana 1992. Hrvati kotorvaroške doline napuštaju svoja vjekovna ognjišta i odlaze u izbjeglištvo samo s vrećicom u ruci a mnogi i bez nje.

Ponovo, nakon 300 godina kotorvarošani dolaze u požešku dolinu gdje većina i ostaje dok drugi odlaze u zapadnoeuropske zemlje. Svi ti napačeni ali vrijedni ljudi uhvatiše se u borbu sa neimaštinom i za kratko vrijeme pobijediše siromaštvo i stadoše rame uz rame svojim susjedima. Po našoj slobodnoj procijeni na području požeške županije naseljeno je oko 5.000 žitelja koji vuku porijeklo iz kotorvaroške doline.

Vrijedan je to i nadasve pošten čovjek koji s ponosom izgovara riječi o svome porijeklu. Vrlo rado ćemo reći da smo kotorvarošani, odgojeni s Bogom i vjerom u srcu odrasli. Ni jedan naš čovjek nije zaboravio našu Gospoinu, Rokovo, Sv. Franju Asiškoga u Vrbanjcima ili Sv. Iliju u Jakotini i Plitskoj a ni ostale sveće koji se slave u rodnome kraju, ni sva naša groblja koja rado posjećujemo. Zato često odlazimo rodnoj grudi da stanemo pored grobova naših predaka da pokažemo da smo ponosni na njih i na njihove živote. Dalje smo obećanje grobu i grudi da ih nikada nećemo ostaviti i zaboraviti.

Bifi

herhaft! kräftig! ... und gut

neodoljivo
dobar!

RO-FI
Internacional

Distributer koji radi za Vas...

www.rofi.hr

Osiguranje na Vašoj strani!

Orljavska 8, Požega
091/ 677 9228

